

ידיעות מעברות

א' תשרי תשפ"ב | 7 בספטמבר 2021 | גליון 05 כרך 85

שנה טובה

לכל בית מעברות

תוכן העניינים

3	דו"ח משיבות המזכירות
6	סיכומי ישיבות ועדת משק
10	פרידה מאפרת דניאלי
12	פרידה מאורה לכיש
13	הנה אנו נפרדים מחברים בזה אחר זה
13	על גבורתו של יוחנן פורמן במלחמה ובחיים
14	'עזוב את פורמן, ממילא הוא גמור'
17	אם הם יכולים, גם אנחנו יכולים!
18	תקציר סיכום ו. ביקורת על תחום הבריאות
21	הארות והערות לדיווח הנהלת קש"ת
22	מדור חינוך
25	אורית גיל נפרדת מבי"ס "סימני דרך"
25	עדכון חשוב מתחום התקשורת
26	מזמן לא דיברנו - עדכון מצוות השינוי
27	היום הקובע
28	מאמינות - נשים עושות שלום
29	מאוצר הסלנג הקיבוצי של פעם
30	שחררו מבריטני!
32	פתאום קם אדם בבקר ומרגיש כי הוא עם ...
34	ילידי 1931 חוגגים 90
35	ברכות ואיחולים / עובר ושב

ושוב החופש הגדול הסתיים, הקורונה עדיין איתנו והחגים בפתח.

התקופה הזו תיזכר כסוערת מאד: אקלים משוגע בכל העולם, חום בלתי נסבל ומנגד שיטפונות והצפות, נגיף שעדיין רחוק מלהיעלם מחיינו, ירידה חדה בתיירות העולמית, מדינות מבודדות, עליות מחירים משמעותיות, סכסוכים, נסיגות והטרור שחוזר להרים את ראשו.

ואצלינו שמחה לצד עצב, לוויית לצד לידות, ימי הולדת חגיגיים (כולל הבן הראשון של הקיבוץ שמגיע לגיל 90!) לצד הגבלות, בדיקות ושיא מאומתים במעברות.

שכונת רמות חפר קורמת עור וגידים ובקרוב ייכנסו אליה הדיירים הראשונים ולקראת סוף השנה נהנו החברים מחוף נחשולים.

בגיליון הנוכחי, חוץ מהדיווחים השוטפים, תוכלו לקרוא גם חלקים לא קלים משני ספרים הנוגעים לפציעתו של יוחנן פורמן ז"ל, מדור חדש מהחינוך, טורים על היום הקובע, על אמיר גלבוץ ועל בריטני ספירס וגם מבחר קטן מהסלנג הקיבוצי של פעם.

מערכת העיתון מאחלת לכל בית מעברות שנה טובה, שמחה וקלה יותר ובסימן של התחדשות ולבלוב.

האורך

קיבוץ מעברות אבל על מותה של

אורה לכיש ז"ל

ומשתתף בצערם של:

חנו, הלל, רותי

וכל המשפחה המורחבת

קיבוץ מעברות אבל על מותה של

אפרת דניאלי ז"ל

ומשתתף בצער המשפחה

"ידיעות מעברות"- דו שבועון

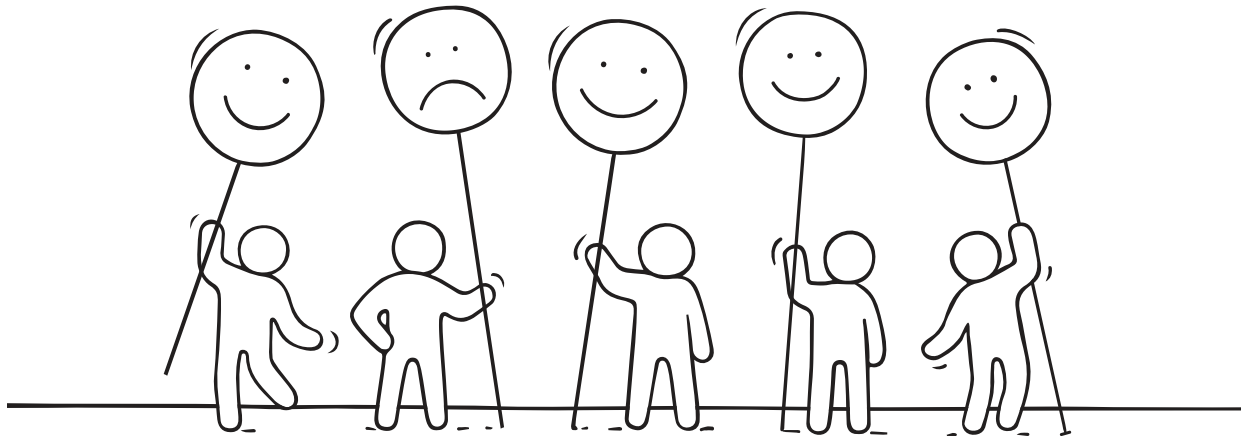
עורך: אורי בן-שואל

חברי המערכת: ענבל נקש, ערן שבתאי

עיצוב גרפי: שמש ברקוביץ

כתובתנו: iton.maabarot@gmail.com

דו"ח מישיבות המזכירות

סיכום ישיבות המזכירות ב-05.07.21 (1121)

מהלך הדיון:
בשל מגבלת זמן, הדיון יתנהל בפגישה הבאה

.....
4 קליטה - קבלת לאורחות של בני/בנות זוג
.....

מוזמנים: אורן צפתי, יובל בדלוח, אבישי אמר, נטלי בן שאול, רענן לייפניק.

מהלך הדיון:
התקיים דיון בהשתתפות ועדת קליטה. בני הזוג הנ"ל הציגו את עצמם בפני חברי המזכירות.

החלטת המזכירות:
הנ"ל יתקבלו לאורחות, החל מ-1.8.2021.

.....
5 ועדת איתור לריכוז קש"ת
.....

מוזמנים: מירב שטוב

מהלך הדיון:
ועדת מינויים וועדת איתור ביקשו להוציא למכרו חיצוני מציאת מועמד לריכוז קש"ת.

החלטת המזכירות:
המזכירות ביקשה מהוועדות להמשיך לנסות למצוא מועמד/ת מתאים מתוך הקיבוץ במשך שבועיים נוספים. במידה ובתום השבועיים לא יימצא כזה, המשרה תצא למכרו חיצוני.

1. עלות פרגולות ומרפסות רמות חפר ב'

.....
מציג אנכי

מהלך הדיון:
הנושא עלה לדיון ולא הסתיים. הדיון ימשיך בישיבה הבאה.

.....
2 ערעור שחר סדן פרגולות רמות חפר א'
.....

מוזמנים: שחר סדן, אריה הלל.

מהלך הדיון:
שחר הציג את הערעור על החלטת מזכירות לממן רק 50% מעלות הגדלת הפרגולה, בדגמים התחתונים, ברמות חפר א'.

החלטת המזכירות:
הערעור נדחה ברוב קולות.

.....
3 תקנון קליטה
.....

מוזמנת נורית יואל - וועדת קליטה

סיכום ישיבות המזכירות ב-19.07.21 (1221)

1. עדכון שיטת התקציב האישי

מזכ"ל צוות הנה"ח: נורית לואנטל, טעם שלג, אופיר צדוק

מהלך הדיון:

אופיר וצוות הנה"ח הציגו את עדכון שיטת התקציב האישי לפני הצגה בשיחת קיבוץ.

החלטת המזכירות:

אושר פה אחד.

2. עדכון הסדר קליטה - הצעת ועדת קליטה

מהלך הדיון:

המשך דיון - הסדר קליטה חדש בהשתתפות ועדת קליטה. בהמשך לדיון בשיבות מזכירות מיום 7.6.21 הוצגה הצעה להליך קליטת בני זוג של בני קיבוץ. כמו כן, התקיים דיון לגבי השארת מעמד האורחות.

החלטת המזכירות:

הוחלט להשאיר את מעמד האורחות, נוסח לסעיף האורחות יגיע להצבעה עם ההסדר כולו

סיכום ישיבות המזכירות ב-02.08.21 (1321)

1. ערעור דניאל מרבר שרון ונתלי גילי - מעבר דירות

מהלך הדיון:

נתלי ערערה על אי שיבוצה בתור למעבר דירות הקרוב עם אכלוס רמות חפר א'. דניאל נכללת בתור למעבר הקרוב אך ערערה על שיטת השיבוץ. שתיהן בהריון מתקדם ומעוניינות כי העובר יילקח בחשבון במספר הילדים משום שהמעברים לא מתבצעים עתה.

החלטת המזכירות:

הערעור לא התקבל.

2. מזכיר קיבוץ

מהלך הדיון:

המזכירות מבקשת מועדת מינויים לחפש מתוך חברי/ות הקיבוץ מזכיר (בעדיפות למזכירה) נוסף לצד אבינועם בהיקף של כ-50% משרה ומאשרת הגדלת ההיקף אם יהיה זה תנאי להסכמה

החלטת המזכירות:

אושר

3. הצבעה אלקטרונית - נוהל חדש

נוכחיה: ערן שבתאי, ירון יואל ועופר הרצוג - ועדת שיחה

מהלך הדיון:

הוצגה הצעה לנוהל ההפעלה של הצבעה באמצעים דיגיטליים ע"י ועדת שיחה. חברי המזכירות העלו הסתייגויות לנוהל.

החלטת המזכירות:

תיקבע פגישת עבודה לדיון בהסתייגויות ולאחר מכן יובא לאישור המזכירות, בד בבד יש לפעול לשנות סעיף זה בתקנון הקיבוץ.

4. חניות ברחבי הקיבוץ

נוכחיה: עמית שלג - ועדת איכות סביבה

מהלך הדיון:

הוצג נוהל חניה מעודכן, שהוכן ע"י ועדת איכות הסביבה על בסיס נוהל שאושר בקלפי 0607 ממאי 2005.

החלטת המזכירות:

הוחלט לתזכר את קיום הנוהל הקיים תוך קריאה ליישומו.

5. בחירת מנהל קש"ת

נוכחים חברי ועדת האיגוד: מירב, טאטי, רותית ולאה

מהלך הדיון:

רונית עומרי הציגה מועמדותה לתפקיד, ועדת מינויים וצוות האיגוד למנהלות קש"ת ממליצים בחום לאחר ראיון אישי עם רונית ובחינת יכולותיה האישיות והמקצועיות.

החלטת המזכירות:

המזכירות ממליצה לשיחה לבחור את רונית עומרי לתפקיד ללא מתנגדים או נמנעים. (נכון ליציאת הגליון נבחרה רונית לתפקיד. בהצלחה!)

סיכום ישיבות המזכירות ב-16.08.21 (1421)

1. הצגת דו"ח ביקורת פנים בנושא ועדת בריאות

מוזמנים: נילי ישראל, הדס קרן, רו"ח יפתח אלון, נצב בר אמל

מהלך הדיון:

רו"ח יפתח אלון הציג לחברי המזכירות את הדו"ח על ועדת בריאות, קיבלנו סקירה על הערות המבקר ותגובת המבוקרים.

החלטת המזכירות:

בתקופה הקרובה, המזכירות תקבל ריכוז המלצות מהמבקר, תקיים דיון ותחליט אילו המלצות ליישם.

2. סעיף "צידה לדרך" מתוך תקנון עזיבת בנים

מוזמנים: נורית אומני, עו"ד יסמין אלכס (בלום)

מהלך הדיון:

ב-3.2014, התקבל במזכירות נוהל עזיבת בנים הכולל סעיף "צידה לדרך" לפי תחשיב המקובל למתן דמי עזיבה בהתאם לחודשי עבודת העוזב בפועל, בתקופת מסלול הצעירים שלו. הסעיף הנ"ל לא יושם עד עצם היום הזה ולמעשה אינו חוקי מכיוון שהוא נוגד החלטת שיחה בנושא.

החלטת המזכירות:

בעקבות חוות דעת משפטית המזכירות מחליטה לבטל את הסעיף הנ"ל ברוב קולות.

3. קליטה - גולן גלזר למועמדות

מוזמנים: נורית יואל, בר וגולן גלזר.

מהלך הדיון:

גולן גלזר (בן זוג של בר וגולן) הציג את עצמו במזכירות.

החלטת המזכירות:

גולן מומלץ לאורחות ומועמדות ע"י המזכירות החל מ-1.9.21.

4. קליטה - עדי לוי לאורחות

מוזמנים: נורית יואל ומתן אשכנזי

מהלך הדיון:

ועדת קליטה ביקשה לקבל החלטה בנוגע לקבלתו של עדי למועמדות לקבלה לחברות בקיבוץ. עדי בן 37 בן זוגה של החברה תמי דורון לוי נמצא בסטטוס אורחות. ועדת קליטה לא ממליצה להמשיך את הליך הקליטה של עדי.

החלטת המזכירות:

המזכירות החליטה לא להמליץ על מעבר להליך מועמדות ועדי ישוב לסטטוס של תושב בר רשות בהתאם להחלטות הקיבוץ כפי שתהיינה מעת לעת. לאחר תקופה של שנה תעמוד לעדי האפשרות לשוב ולבקש להיכנס להליך קליטה לחברות בקיבוץ והדברים ישקלו מחדש.

5. קליטה - ניר חסיד הארכת עצמאות כלכלית

מוזמנים: נורית יואל

מהלך הדיון:

ועדת קליטה ביקשה להאריך את תקופת העצמאות הכלכלית של ניר בתקופה של עד חצי שנה. בזמן זה יסיים את לימודיו ויפגש עם בעלי התפקידים בקיבוץ כחלק מהליך הקליטה וימצא עבודה.

החלטת המזכירות:

המזכירות אישרה את הבקשה והוסיפה כי ניר יוכל להגיע לקליטה גם לפני סוף התקופה.

מסר: אבינועם.

סיכומי ישיבות ו. המשק

סיכום ישיבה מתאריך: 14.06.21 (0821)

נשאלת שאלה על מכירות תרופות ON LINE תשובה - היום תרימה אינה מחזיקה אתר. מי שחזק בזה הם הרשתות הגדולות וכמה בתי מרקחת פרטיים.

מה עושים במידי על מנת לרדת בהוצאות, ולהתאימן מול רמת ההכנסות?

רן מסביר שהיום בתרימה, עובדים עם שמיכה קצרה מאד ומגוון פעילויות גדול כתוצאה של הרצת מכונות על כל הכרוך בכך. יש גם בעיה בתשובות ממשרד הבריאות. ולכן, השקות של מוצרים חדשים מתעכבות. הקורונה פגעה בתרימה לא רק במכירות, אלא גם באספקת מכונות והתחלת ניסויים קליניים בחו"ל. יש כניסת מוצרים גנריים בשוק בישראל שמורידה מחירים בכל קופות החולים. כרגע יש גם עליה במחירי חומרי הגלם, וכנ"ל בכל מחירי השילוח.

רן נותן סקירה של פעילות רישום המוצרים מול משרד הבריאות. והראה שקף שמסכם את הפעילות ביצוא שעדיין קטנה מאד. • מוצגת פעילות הבינוי וההשקעות הרבה שנעשית בפארק התעשיות, מעבר תרימה בית לפארק התעשיות. • הרצה של מכונות חדשות והמשך שדרוג תרימה על מנת להגיע לאישורי יצוא, תחילה לאירופה ומאוחר יותר לארה"ב. • התנעה של מערכות מידע - גם ERP וגם מערכת למו"פ ולמעבדה.

1. דו"ח רבעון ראשון תרימה

מילקי היו"ר פותח בדברי תודה לשלושת הדירקטורים מהקיבוץ שסיימו את תפקידם בדירקטוריון. יוחנן פורמן, עירית שרון, אמנון אברמוב. מציין את כל העשייה בתרימה, שהיא בעצם בניה מחדש של מפעל פרמצבטי. לאור שנת הקורונה ומצב תעשיית התרופות בעולם ובארץ, עורכים חשיבה מחודשת על התוכנית הרב שנתית והיא תגיע להצגה בעוד מספר חודשים.

רונן מציג את הדו"חות:

מאזן

ירידה בסעיף לקוחות מאחר והיקף המכירות ירד (מלאי גבוה אצל הלקוחות) • גידול ברכוש כתוצאה מהמשך השקעות • הלוואות לזמן ארוך גדלות מאותה הסיבה. • יש הורדת מלאים מול הירידה בהכנסות. • ההשוואה מול תקופה מקבילה אשתקד - מטעה לאור תחילת הקורונה בתקופת הנ"ל בשנת 2020 והזמנות גדולות מאד מקופות החולים. • היכולת להקטין הוצאות לא מאד גבוהה. הוצאות מימון גדלות לאור ההשקעות בצידוד ובמבנים. הפסד תפעולי גדול ברבעון הנוכחי. • סגר שהיה בחודש ינואר השפיע לרעה על מכירות OTC.

- ענפונים ויזמויות - השפעה של חודש סגר על התוצאות של רוב היזמויות.
- תחבורה בעקבות הסגר בינואר - מסיימת בהפסד.
- פעילות חדשה של "מאגר פנסיוני" רואים שהכנסות מהפנסיה שמעבירה לקהילה פנסיה של 5000 ש"ח לכל פנסיונר.
- קהילה מסיימת רבעון עם חסכון (רווח) של 460,000 ש"ח
- הוצאות משותפות 54% תקציבים אישיים 46%

תודה לשלומי ורוני על ההצגה.

3. בחירת דירקטורים למתכת מעברות (ENVOMED)

- מסיימים שתי קדנציות - רונן בר ניר ומשה טליאס מועמדים: יובל לומניץ ולירון גרינברג • בהצבעה חשאית נבחר יובל לומניץ ברוב קולות (בעד 16, נמנע 1, נגד 0) • בהצבעה חשאית נבחרה לירון גרינברג ברוב קולות (בעד 14, נמנע 1, נגד 2)

4. בחירת דירקטורית לדירקטוריון תרימה

- מועמדת: לירי מס קדמי • בהצבעה חשאית נבחרה לירי מס ברוב קולות (בעד 13, נמנע 1, נגד 3)

בהצלחה לכולם,

2. דו"חות רבעון ראשון 2021 - קיבוץ מעברות

אנדי מציין את הנקודות המרכזיות לגבי הרבעון שהיה. רבעון עם סגר בינואר, ושוק הון עם תוצאות יפות.

שלומי מציג דו"חות

מוצרי מעברות ותרימה - אין שינויים גדולים • מטעים - תוצאות יפות מאד, דומות לשנה קודמת. • מתכת מעברות/ Envomed ללא הכנסות עדיין לאור עיכובים במימוש התוכנית העסקית בשנת הקורונה. • בנייה והנדסה - טרם הסתיימו פרויקטים שאמורים להסתיים בקרוב • גידול ברכוש הקבוע כתוצאה מהבניה החדשה. • הלוואת זמן ארוך - לא גדלו ברבעון. • עליית ההון העצמי של 4 מיליון ש"ח.

תזרים מזומנים

רווח בתזרים השוטף ועוד דיבידנד ממוצרי מעברות, השימושים בעיקר בניה בקיבוץ ובפארק התעשיות.

דו"חות קהילה ותמחיר

- אפרת נותנת סקירה קצרה על דו"חות הקהילה. ואף היא מזכירה את הסגר בינואר וההשפעה שלו על הכנסות והוצאות בקהילה.
- רוני מציג דו"חות תמחירים - מזכיר שלקהילה לא נכנסים יותר "דמי שרותים" מתרימה ומטרנה והכל נשאר בעסקים.
- נפתח "מאגר פנסיוני" לאחר שהחלטנו על פנסיות מטרנה של 5,000 ש"ח. כמו כן, הכנסות מדמי קליטה ותשלומי עזיבה עברו לדו"חות הקהילה.
- פעילות החשמל הסולארי, קצת קשה להשוואה לאור פיגורים גדולים בתשלומים מחברת החשמל ועוד פחת שנשכח משנים קודמות.

סיכום ישיבה מתאריך: 05.07.21 (0921)

תודה לגליה לירון ולאייל.

החלטה:

ועדת משק מאשרת את המאזן 31.12.2020 - פה אחד.

2. פרויקטים סולאריים בקיבוץ

מציג עמית שלג

- כיום יש 4 מערכות בקיבוץ: אחת במגרש הספורט שלוש מערכות במפעל: מחסן ג'ונסון, חלבית, תרימה.
- עמית מראה את ההשקעה במערכות עם הכנסה שנתית ורווח תפעולי • תקופת ההסכם עם חח"י - 25 שנים • החזר השקעה תוך 7-6 שנים.
- עמית מציג את המערכות שבבניה והקמה כרגע: מערכות על מבנים בקיבוץ, הפעלה צפויה החודש • מערכת ברפת של קיבוץ מעברות • מערכת במפעל על 2 גגות • מערכת על גג מרלוג ביופט • מערכת על דופן המאגר החדש ביחד עם אפיקי חפר.
- עמית מזכיר את התרומה של הקיבוץ לשמירה על איכות הסביבה עם השימוש בייצור חשמל בפאנלים סולאריים.
- עמית מסביר על ניהול של מערך של כמות מערכות במקומות שונים ובהסדרות שונות. לשם כך אנו חותמים הסכם עם חברה שתיתן לנו מגוון שירותים בנושא. כמו כן, חובב ישראלי עוזר לעמית בנושא התפעול.

1. הצגת מאזן פנסייה 2020

מציג ירון יואל ואיל הראל - היועץ הפנסיוני שלנו.

- פנסיית המטרה שלנו עלתה לסכום של 5,000 ש"ח בחודש מתאריך 1.1.21. לפי זה מחושב החוב האקטוארי שמוצג הערב.
- גיל תחילת הזכאות לפנסייה גיל 30 או קבלה לחברות המוקדם מביניהם. הינו גיל תחילת הקליטה (קרי, משכורת נכנסת לקיבוץ).
- גיל זכאות לפנסייה מלאה - נשים 65, גברים 67
- עוזבים נמצאים במאזן עם חוב אפס. לפי הנחיות רשם האגודות השיתופיות.
- לחברים שכבר מקבלים פנסייה, הפקדנו בחשבון נפרד 12 מיליון ש"ח נטו, על מנת שניתן יהיה להעביר לקהילה, על שמו של כל אחד מהם, 5,000 ש"ח בחודש במקרה הצורך.
- איל מסביר על קרן עתודות הותיקה ועל "כרית הבטחון" שהוא חוק שנותן ערבות מדינה על חלק מהחוב האקטוארי של הקרן. כמו כן, הסביר על השינוי בנושא זה בעקבות מצב הקרן. הקיצבה תקטן ב-3-5% בשנים הבאות.
- ירון מראה שקף בנושא מצב קיבוץ מעברות בפנסיות המטרה של 5,000 ש"ח מול קיבוצים מתחדשים ושיתופיים.

סיכום ישיבה מתאריך: 12.07.21 (1021)

1. דו"ח פעילות רפת חפר

מציג בני קיין - מנכ"ל

- מחיר החלב עלה בעקבות מחיר המזון שעלה מאד. עליות מחירים בכל העולם.
 - בני וגלעד הסבירו על נושא חריגה ממכסת החלב בקיץ ובחורף.
 - רווח תפעולי גדל פי 2.5 משנה קודמת. רואים את השפעת המכון החדש וחצר ההמתנה על הביצועים. כמו כן, עליה יפה ברווח הנקי.
 - אופיר מסביר על מצבת ההלוואות של הרפת.
 - בני מציין את הנושא של חשיבות מרכז מזון עצמי. והבדיקה שלנו על ההשקעות בנ"ל.
 - גלעד מסביר על המצב במשק החלב בעתיד הנראה לעין. נראה שהזמן פועל לטובתנו.
- תודה לבני ובהצלחה לצוות הרפת!

- הצגה של מדדים שונים ברפת.
- ייצור מכסה - יש עודף ייצור, למרות שיש ירידה בייצור חלב לפרה.
- % חלבון ושמן - גדל מול שנה קודמת, הגענו לרמה ממוצעת של רפתות באזור.
- מוצג רווח והפסד של חמישה חודשים ראשונים 2021

2. גר"ש חפר

מציגים ארי וולק ומיכה דורון

אנדי מציג את ארי וולק, יו"ר גר"ש חפר מזה שנה. ארי מציג את עצמו ואת העשייה שלו בתחום הצומח והחקלאות. מיכה וארי מציגים מצגת על הגר"ש בימים אלה, את השותפים, העובדים והגידולים השונים.

- מיכה מציין את 2020 כשנה קשה לאור שנת הקורונה.
- ירידה גדולה במכירות הביגוד בעולם, הפסיקו כמעט לחלוטין את מכירת הכותנה בעולם. "נתקענו" עם כותנה במחסנים בשווי 6 מיליון ש"ח.
- מיכה מציין את חלוקת הרווחים בשנת 2019 (לפני הקורונה).
- 2021 נראת שנה רווחית יותר משנת 2019, 2020.
- יש לגד"ש 3 קטפות שעובדות כקבלני משנה ובשנה הבאה נראה שתהיה להן הרבה עבודה.
- כרגע יש בגד"ש 5500 דונם בלבד.
- מציגים דו"ח רב-שנתי של מחזור פעילות, רווח וחלוקת רווחים.
- מציגים אתגרים לעתיד - הכנסת שותף נוסף לגר"ש.
- פיזור מי התסנין בשדות (במקום הפיזור של המתב"ח) המשך עבודת קבלני משנה בקטיף הכותנה.
- מבקשים לראות גם רווח לדונם (ממוצע כמוכין)
- יש לזכור את גודל הגר"ש יעילות סוגי קרקעות וטיב המים לכל גידול. יש לזכור שרוב השטחים הם דו-גידול.
- ארי מזכיר את נושא שמירה על האדמות החקלאיות בעמק חפר.

תודה לארי ומיכה על העדכון

3. אגודת המים של עמק חפר

מציג צביקה גרבר - מנכ"ל

- צביקה מסביר את מבנה האחזקות וכל הפעילויות שהתחילו בטיהור מי ביוב בעמק חפר על מנת להשקות את החקלאות.
- בשנת 1984, החליטו 26 קיבוצים ומושבים בעמק חפר להקים מאגרים לטיהור מים להשקיה.
- צביקה סוקר את ההיסטוריה של "משק המים" לחקלאות בעמק חפר. בין השאר, הקימו את "בארות חפר" השמשת כ-40 בארות בעמק חפר בשיתוף עם חברות "רמון". כיום, הבארות משמשות גם לשתיה בעמק חפר ומחוץ לו.
- בנוסף לפעילות המים והביוב האגודה נכנסה גם לתחום האנרגיה המתחדשת.
- התחיל במתקן המטב"ח שבינתיים עבר לידיים פרטיות. במקום מייצרים אנרגיה חשמלית, מפרש רפתות.
- חפר אנרגיות הוקמה בשנת 2015 לצורך הקמת פרויקטים של חשמל סולארי על גדות מאגרים בכל הארץ.
- כיום מתוכננות שתי מערכות צפות על המאגרים.
- צביקה מסביר על חלוקת הדיבידנדים לבעלים מחלק מהאגודות. צביקה גם מזכיר את הפרוייקט הקטן של אפיקי חפר ומעברות של פאנלים סולאריים.
- צביקה סקר את חפירת מאגר מעברות על ברכות הדגים הישנות שלנו, שהיום כבר מתופעל באופן מלא.

מסרו: אנדי וריבה

קיבוץ מעברות משתתף בצערה של חברתנו
זיוה בן לוי ומשפחתה
על לכתו בטרם עת של אחיה
שלומי בן לוי ז"ל

קיבוץ מעברות משתתף בצערה של חברתנו
אהובי מזרחי ומשפחתה
על לכתו בטרם עת של אחיה
רון יעקב גולדשטיין ז"ל

פרידה מאפרת דניאלי

אפרת

היום ליווינו לדרכה האחרונה את אפרת דניאלי שהייתה לי הזכות להיות המחנך שלה במשך 4 שנים בקבוצת "שחף" במסגרתה התחנכה בקיבוץ מעברות. אפרת נפטרה ממחלה קשה בגיל 45 בלבד. אין זו דרכו הנכונה של העולם עת מחנכים מלווים את חניכיהם בדרכם האחרונה. בכל מקרה זה עצוב מאד. מצרף כאן את הדברים שנשאתי על קברה.

מחר, אני אהיה כה רחוקה

אל תחפשו אותי

מי שידע למחול -

ימחל לי על אהבתי,

הזמן ישקיט הכל

אני הולכת לדרכי.

זה שאהב אותי ישוב לשדותיכם -

מן המדבר.

והוא יבין - אני חייתי ביניכם

כמו צמח בר.

רחל שפירא

הגורל כאמור לא סייע ובצומת האחרון גם נתן את מכתו האחרונה, הסופית, והכואבת כל כך. אהבנו אותה.

היי שלום אפרת,

אכן חיית בינינו כמו צמח בר.

אלדר שלם

אפרת

במקום פרידה-והיבוק שביקשת תמיד. במקום להחזיק לך את היד ולומר אני אוהבת אותך אפרת, ואת עונה: גם אני ואת כבר הולכת? במקום ללכת ולדעת שנתראה מחר ולמחרתו ובכלל, אני מספידה אותך חברה יקרה שלי.

ככה זה היה בשנים האחרונות. בהתחלה זה עוד היה קפה וסיגריות בחוץ במרפסת וג'סי קופצת עלינו בשמחה וחתולים שאיש אינו יודע מאין הגיחו וכלבה אחת רזה ומסכנה הולכת ודועכת, פיצי שמה, שמבלות איתנו קבוע. או שחלפת בטיול עם ג'סי ועצרת בפרגולה לקפה.

יום אחד אמרת לי בשעה שהעברנו את ביתך לדירה הנוכחית: כואב לי כאן בצד נראה לי לא טוב. התרעתי

אפרת אכן הייתה צמח בר מיוחד. גם בחצר הקיבוצית וגם בערוגה של קבוצת "שחף" בה גדלה. היא נקלטה אצלנו לאחר שהות בפנימיית "כפר ילדים" אליה הגיעה בילדותה עקב קשיים בבית. מיד עם קליטתה ניתן היה לחוש בייחודיות שלה בה היו שלובים מצד אחד תום, לב רחב, יכולת חשיבה והבנה גבוהים - ומצד שני נפש מרחפת וסוערת משהו שמונעת ממנה להביא לידי ביטוי חלק מיכולותיה הגבוהות.

האכפתיות הרבה שגילתה אודות כל הסובב אותה התבטאה בשעתו בטיפול מסור בפינת החי הקבוצתית, ולאחר מכן בנכונות לעזור ולסייע בכל מפעל קבוצתי או קושי אישי של מי מחבריה. התמימות של הנפש הקשתה עליה לקבל ולהשלים עם עוולות שעשו אחרים. כך היא גדלה וצמחה לנערה ולאישה השואפת לטוב ומנסה להגיע אליו ולעשות אותו, תוך שהנפש הסוערת שבליבה מקשה עליה לא פעם להגיע למקום יציב התואם את ציפיותיה. גם הגורל לא סייע בצמתים שונים. עם כל הקשיים ולאורך כל השנים, אי אפשר היה שלא לאהוב את הלב השופע, את החיוך הכובש, את התמימות, ואת הרצון לעשות את הנכון והמיטיב.

שתלכי ומיד לבדיקה, והלכת. וחזרת ואני מתתי בתוכי. זה היה רע. מכאן ואילך התראנו יום יום אני כבר לא מעשנת אז פותרות תשבצים ומשחקות רמיקוב ושותרות קפה ומדברות על הכל. המחלה באה הלכה חזרה והחמירה. הסתכלתי עליך, כל כך קטנה וצעירה ויפה, מבט פקחי, שקטה כמעט לא מורגשת וטרם הספקת דבר. אני מודאגת, הולכת ומתפללת שלא תהפכי למודעה שחורה על לוח המודעות.

בינתיים התמלא ביתך בחברות טובות. עשינו מסיבת יום הולדת עם פאות כולנו רוקדות עם פאות וחץ בלב. התחברת להרבה אנשים היו לך ידידים וידידות מכל מקום בו דרכת. החברות מהלימודים הגיעו מרחוק ושמחתן יחד על סיום השנה המאד לא קלה. למדת מאד ברצינות והשלמת הכל. הייתי מאד גאה בך, זה לא היה קל.

בתוך כל זה נדמה היה שישנה הפוגה והשער צמח והעיניים הבריכו ורק טיפול קטן ביולוגי נשאר כדי להזכיר את התקופה. אפילו התחלת לעבוד בחשמלייה ושמשון מאד רצה לתמוך ושתמיכי. אבל קרה משהו... התבלבלת. לא זכרת מה עשית לפני דקה ונראה היה שמהו מתחיל לאיים מחדש. עברת טיפול שנראה היה מועיל אך הוא הועיל לשנה בלבד ואז הזכרון הקצר נעלם לחלוטין. אנשים זכרת והם המשיכו להגיע ולפנק וכל פעם מצאתי מתנה עוגה פרות ועוד מיני דברים ששלחו לך.

הזכרון הקצר נעלם לגמרי ונשאר מה שידעת מלפני. ושאלת והתעניינת ודיברנו על הפרטה ועבודה וכלבים וכל מה שעלה. לאט לאט התעייפת. התעייפת כל כך שרצית רק לישון. ביקוריי התקצרו לרבע שעה שידעתי שבהם את אוכלת והגעתי רק לומר לך שתנוחי ואני נשארת כאן איתך ואוהבת אותך. עדיין ענית: גם אני אותך עד ליום האחרון בו נפגשנו. ב-3 חודשים האחרונים מנעו ממני לבקר אותך ולהיפרד. אבל כל יום הגעתי לחלוניך לשמוע האם את שלווה.

יקירתי זהו זה, את שם אני כאן ונתראה כנראה יום אחד בנתיים מאחלת לך לפגוש את אביך אותו אהבת כל כך ושתמצאי מנוחה בעולם שכולו טוב. ושם למעלה... נשמה אחרת וותיקה קבלי את הנשמה הטהורה הזו. לא היה לה קל אף פעם אבל עכשיו חבקי אותה חזק ותאמרי לה אני אוהבת אותך אפרת. היא כבר תבין.

אפי שלנו/ אשרת וייג

היית אשת שיחה, כתף לבכות עליה, חברה לטיולים, מסיבות, בילויים ואין ספור רגעים חשובים או שוליים, שחוינו את ואני בחיינו הארוכים שנראים עכשיו כל כך קצרים. מעולם לא האמנתי שתעזבי אותי ואת הסובבים אותך כל כך מהר, כל כך מוקדם. היה לך עוד כל כך הרבה מה להספיק ולתת בחיים האלו וברגע אחד הכל פסק.

אפי שלנו, לא נשכח את החיוך שלך, הלב הרחב שלך לכל אחד ואחת ולא משנה אם הכרת אותו או אותה, הנתינה שלך הייתה ללא דופי. אהבת את החיים, לקחת אותם בקלות, ראית באנשים את הטוב שבהם, אהבת חיות.

אז אולי החיים ממשיכים, מה שבטוח הותרת בי חלל ריק שאני בטוחה שיגדל מיום ליום. לעולם לא אשכח אותך חברתי היקרה, אמשיך לנצח לחשוב מה היית אומרת עם או כאשר... וכמובן מייעצת לי מה לעשות. אומרים שהזמן עושה את שלו, אך במקרה שלך הזמן רק יגדיל את תחושת הכאב והגעגוע אליך.

בלי נדר, אמשיך לבקר אותך בכל הזדמנות שתהיה לי, אשא אותך איתי לכל מקום, בכל גיל, בכל שלב בחיים. מי יודע, אולי כך חלק ממך ימשיך לחיות איתי.

אוהבת אותך אפי, נוחי על משכבך בשלום.

אשרת

אפרתי אהובה

אפרתי אהובה, נפרדים היום ממך. ימים רבים בילינו יחד, ביחוד בימי מחלתך, אך שנים קודם, כשהייתמת מאבא יעקב, היינו לצידיך. מוקדם מאוד בילדותך, גדלת בפנימייה ומשם לקיבוץ מעברות, שקיבל אותך בידיים פתוחות. שם צמחת וגדלת והתפתחת והיית מי שאת. גם בימים הקשים, תוך כדי טיפול כימותרפי, אמרת שאת חייבת לסיים את התואר השני. עמדת בזה והצלחת, היינו גאים בך, איך צלחת את הכל, אבל את המחלה הארורה הזאת לא צלחת.

לכי לשלום, תפגשי למעלה את אבא יעקב ואת הסבים והסבתות.

יהיה זכרך ברוך אפרתי יקירה

דודה חנה

מאיה טל

פרידה מאורה לכיש

18/07/21

מילות פרידה מאורה. אמא שלי.

שתינו, את ואני עברנו הרבה שנים יחד יותר מכל אחד ממשפחתנו הקטנה. רותי והלל בנו את חייהם מעבר לים, אבא ז"ל שמאוד אהבת נפטר לפני 44 שנים כך ששתינו נשארנו פה אחת ליד השנייה. לא תמיד היה קל, אך בסופו של דבר תמיד הסתדרנו וברקע כל השנים היו הגעגועים לאבא. כשהגיעו הנכדים והנכדות הוקל לך, היית גאה בהם ובמשפחה המורחבת. הרעפת עליהם אהבה והם אהבו אותך.

עכשיו אמא יקרה הגיע לקיצו הגעגוע האין סופי כשאת מצטרפת לאבא ששמר לך מקום לידו. נוחי בשלום על משכבך אמא, סבתא, וסבתא רבא יקרה.

באהבה, חנו

אבא-או סבא מודי, הלך מאיתנו כל-כך במפתיע וכל כך מוקדם, טראומה קשה ביותר לך ולכולנו עד היום.

אימא יקרה, בזכות אהבתך, דבקותך ואריכות ימיך, מעברות היה ונשאר ביתנו השני בלב ובנפש - למרות שחיינו בצד השני של העולם כמעט 40 שנה. עם הגיל בריאותך החלה להתרופף, ונוקת לעזרה צמודה בבית, דבר שהיה לך קשה להסתגל אליו, היות וכל חיך היית עצמאית לחלוטין כולל נהיגה בקלנועית ברחבי הקיבוץ.

למזלנו, בשנים האחרונות סיפור חיך לפני שהגעת למעברות נכתב בצורה מסודרת, כך שילדיך, נכדיך, וניניך האוהבים אותך מאוד, יוכלו תמיד לזכור את סיפור חיך.

אמא יקרה, נוחי על משכבך בשקט בשלווה ובשלום לצידו של אבא. חזרתם להיות ביחד. בנית קיבוץ לתפארת; ונתת לנו את האפשרות לבנות את חיינו לדוגמתך. נזכור אותך באהבה לתמיד. מבנך האוהב, ברברה, שלי, קאם, מאיה, נינה, אילן, טריזה, מאדי, טליה ומני.

אני טליה, הנכדה של אורה, בת של הלל. אני קוראת כמה מילים שאבא כתב מאחר והוא לא יכול להיות כאן היום...

סבתא! קראנו לך כך כבר שנים רבות, אבל סבתא רבה יש רק אחת, סבתא אורה מקיבוץ מעברות. למעשה, במשפחתנו שמך הולך צמוד ביחד עם הקיבוץ. קיבוץ מעברות- המקום שכל כך אהבת. המקום שקיבל אותך יחד עם קבוצת הייקים ממש לפני ששערי אירופה נסגרו: ואת הוריך השארת מאחור. לא הסכמת להחליף או לנסות חיים אחרים, רק קיבוץ מעברות.

אהבנו אותך מספרת על החיים של אז בקיבוץ. על כל מקומות העבודה. עבודה מפרכת בגן הירק, ועל משימה שמוישה נתן לך בגיל 18, לשתול דשא לבד בחצר המרכזית של משטרת בית ליד בזמן הבריטים, ואז עם חשיכה לחזור לקיבוץ ברגל. מזל שתפסת טרמפ. עבודת מטפלת ברמות חפר, מזכירות הקיבוץ, והנהלת החשבונות עם אבנר בראון.

הנה אנו נפרדים מחברים בזה אחר זה

כילדה אורחת. לימים פיתחה עולם שלם, וחרגה מגבולותינו. דווקא בשנים האחרונות היינו מדברות על הקיבוץ: היא הייתה בת הנוף המעברותי, אשת טבע שלא חדלה מהתגעגע לימים בהם דשדשה יחפה ביחד עם "כפירים" בחול הלוהט והטובעני, בדרכים הלא-סלולות של הקיבוץ.

טבעי היה שבנות "העפרוני" עשו כרצונה, ושרו - שרו על קברה, ליוו אותה לפרידה. אלא שחסרה הפרידה מאיתנו, מקיבוץ מעברות. אולי לא עמד בנו, בני הדור שלה, כוח להיפרד לנוכח הקהל הרב שבאו ללוות את מיה ולספר בעלילותיה. "אדמת מעברות" מן הקדיש הקיבוצי הולמת את הקשר של מיה עמנו.

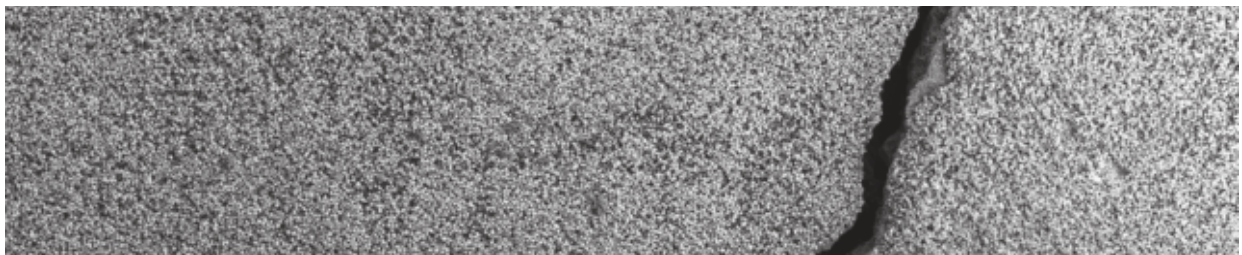
דור הולך ודור בא. קשה לקבל את הדין של מי שלא ניתן להיפרד ממנו. אני נפרדת בליבי.

לינה דר

דור הולך, ודור בא. קשה להיפרד מחברים, אפילו אם איננו בני משפחה אחת. הן חיינו יחדיו. ככל שהקשישות פוקדת, איני שוכחת את הפרטים "של פעם" ... למותר להיזכר בכל, אמרתי לעצמי, וראוי לזכור את הטוב.

אלא שהיו בינינו חברים שהפליגו בחייהם מאתנו, גם אם חוו כאן הכול. הייתה לי שכנה, אי פעם, תמר אסא-נתיב, כאשר גרנו צעירים "בבית הנוער". לא מיהרנו עם ערב לחדר המשפחה, קודם ישבנו, רגליים על מעקה המרפסת, מצפים באין מאווררים לחצות הלילה ולצינון מה; הקשר עם תמר נשמר שנים הרבה, גם כשחיה בחיפה: תמר נתיב, הבת הבכורה של קיבוץ מעברות. זה היה תואר שכיבד אותה מאד בעינינו באותם הזמנים. תמר מקבוצת "נשר". אומר מלים מספר בלבד, כדי ליידע חברים שלא ידעוה. תמר לימדה את כולנו יושר, אומץ, חכמה. היא ניחנה במידות תרומיות מאד.

ואיך לא אפרד עכשיו גם ממיה שביט, בת דודתי? ... אל מיה, לפני היות המוסיקה כל עולמה, הייתי מגיעה

על גבורתו של יוחנן פורמן במלחמה ובחיים

האם בינינו החברים מה פירוש הדבר? להיות נכה של 100% בתוך חברה קיבוצית רגילה? להרגשתי לא כולם הבינו את הצרכים המיוחדים של הפצוע והנכה. המאמצים של יוחנן ודינה לחיות בחברה המבקרת לעתים בחריפות חברים יוצאי דופן, ראויים גם היום להערכה. כמעט 50 שנה חי בינינו נכה צה"ל של 100%, שהצליח, ותרם ככל יכולתו, בעבודה, בתפקידים חברתיים וכלכליים, לחברה הקיבוצית-שיתופית של מעברות. לא בכל הצליח, אך הסך הכול ראוי לכבוד, הערכה והוקרה.

אישית, אני רואה ביוחנן פורמן את החלל מספר 2,674 של "מלחמת יום הכיפורים" הנוראה, אשר רבים שלקחו בה חלק לא החלימו עד היום.

שמעון דר

הצנחנים של גדוד 890 עברו קרבות נוראים "במלחמת יום הכיפורים" בשנת 1973. קשה גם כיום, קרוב לחמישים שנה לאחר המלחמה, לקרוא על הזוועות שעברו הלוחמים, ועל מעשי הגבורה שהובילו לניצחון ולחתימת חוזה השלום עם מצרים.

פורמן אומר לחבריו הצנחנים אחר אחד הקרבות הקשים: "אם אנו לא נהיה כאן, המצרים יהיו בתל-אביב, ואין מי שיילחם במקומנו". כך זכרו אותו חבריו הלוחמים. פציעתו האנושה והצלתו בידי ד"ר נפתלי הדס נלמדות גם כיום בחיל הרפואה של צה"ל.

יוחנן היה לנכה של 100%, ובזכות נחישותו וזכותם של דינה האמיצה ובני המשפחה, עשה ככל יכולתו להשתקם ולחזור לחיים בקיבוץ ובחברה.

'עזוב את פורמן, ממילא הוא גמור'

מין גוש בשר שמתחלק לו מהאצבעות. עזרו לו, תפסו בידיים לפורמן את הלשון הקרועה ובכוח משכו אותה החוצה, מישהו חיבר אותה לשפה בסיכת ביטחון ופורמן ממשיך לפרכס, לחרחר ומתקשה לנשום. רמי רויף שרוע ללא רוח חיים על ריצפת הזחל"ם עם החזה פתוח בתוך שלולית ענקית של דם. מטלטלים אותו וקוראים "רמי... רמי!"... אין רמי.

הנהג נוח כינרתי הסתובב והם נסעו לתאג"ד. בזמן שהורידו את רויף ההרוג והפצועים, החבר'ה רואים קצין בשם מיכה רוגולסקי שנכנס לו כדור בחזה ויצא מהגב. לד"ר נפתלי הדס נגמרו החומרים, אמר "אני מוכרח לעשות בו חור, חייבים לאלתר"... נתנו לו כידון של קלאצ'ניקוב והוא ביקש משוקי ואלבו "תחזיקו אותו חזק חזק", ודחף לו את הכידון לחזה. כשהוציא את הכידון, השריר תיכף ניסגר אז הרופא דחף לו אצבע לתוך הריאות, לא סטרילי לא כלום, הכניס לו חוסם ורידים, השחיל צינור דרך החור פנימה, הכניס את הקצה השני למימיה, הם שמעו "בללופ!" יצא לו אויר ורוגולסקי התעורר... הרופא נתן לחובש הצעיר דוביק את המימייה "תחזיק! זה החיים שלו! אל תרים גבוה שלא ירדו הנוזלים מהמימייה לתוך הריאות שלו".

הספר "שלום לאהבה" מאת רמי בר אילן ממנו לקוחים הקטעים שמובאים כאן.

הערה מקדימה להורים ולבעלי לב חלש: התיאור הבא, מתוך ספר על המלחמה בשם: "שלום לאהבה" שכתב רמי בר אילן, חייל הלום קרב שלחם לצד יוחנן פורמן, הגיע ליוחנן פורמן ממש ימים לפני שנפטר. הקטעים הללו הם גראפיים למדי ולא מתאימים לקריאה לילדים ובני נוער צעירים. מי שעלול להיות רגיש לתיאורים כאלה, מוזמן להעביר דף ולהמשיך בקריאה. יוחנן עצמו לא הספיק לקרוא את הספר ואת הפרק העוסק בפציעתו.

לבקשתה של דינה אנו מפרסמים את הקטע מהספר פה לצד סיפור הפציעה של יוחנן מנקודת מבטו של מי שהציל אותו: ד"ר נפתלי הדס.

"דני פורת חטף רסיס בכתף. יוחנן פורמן חטף בצוואר ובלסת רסיס ענק ששחט אותו מצד לצד. רמי רויף חטף את הפיצוץ עצמו בחזה והוא נשען על שוקי... שוקי עוד עושה לו ככה עם היד, דוחף אותו: "אל תשען עליי"... והחזה של רמי נפתח כמו שושנה ופתאום כל הדם שלו התפוצץ עליו, שפריץ שפריץ... שוקי מריח את הדם... רמי רויף מתמוטט על רצפת הזחל"ם.

אלבו תופס את המא"ג ורוצה לירות ורק אז הוא רואה שהקת שלו מפורקת, הקפיץ בחוץ והכל מלא בדם. לפורמן ריסק הרסיס את הלסת, קרע את הצוואר ואת קנה הנשימה, הוא בהכרה, תופס את הלסת, מחזיק אותה בידיים ומחרחר: "האא... האא... האא"... נפל לו חצי פרוץ שירד ותלוי לו מהאוזניים...

צעקות... מתוך הלם הפיצוץ והעשן המתפזר שומע שוקי בתוך הראש שלו כאילו מרחוק את את החרחרורים של פורמן... שוקי מסתכל על רויף המוטל ולא מבין שהוא הלך. ממעמקי השקט המוזר הזה בזמן היריות והצעקות, בתוך הראש שומע שוקי מישהו צועק ממרחקים "תקשרו לו את הלשון!"... הפנים של יוחנן פורמן שטוף הדם במצב קטסטרופלי, עצמות מרוסקות בולטות ושברי שיניים. העיניים של פורמן פקוחות לרווחה והוא רגוע... מסמן לשוקי משהו באצבע... שוקי מסתכל עליו ורואה חור שחור כזה גדול... דחף את היד המלוכלכת שלו פנימה לתוך החור ניסה לתפוס לו את הלשון ואין לשון...

ד"ר עומרי לבנאו מהתאגיד של גדוד 564 הגיע ראשון ליוחנן פורמן והתחיל לטפל בו.

הצבע של יוחנן היה כבר כחול-שחור, הוא נחנק... כחחח... כחחח... הוא נראה גמור והוא דימם נורא. אחרי כמה דקות הגיע אליו גם ד"ר נפתלי הדס, ד"ר לבנאו אמר לו "עוזב אותו, ממילא הוא גמור, בוא נטפל באחרים", שזה היה הנוהל במקרה כזה אבל ד"ר הדס ענה "תמשיך לטפל באחרים, אני מוכרח להציל אותו. הוא

חשב לפתוח לו את הצוואר, לעשות לו טרכאוסטומיה ולהכניס צינורית אבל פחד שאם יחתוך אותו עוד קצת - קנה הנשימה יברח לו למטה והוא יהרוג אותו... הקנה הקרוע היה תלוי ממש על בלימה שם...ואז החליט להכניס לו דרך האף, שזה מסובך והוא לא עשה זאת מעולם לפני כן. עשה ונחל הצלחה. פורמן חזר לנשום אך סיפור הצלת חייו שנלמד עד היום במורשת הקרב של חיל הרפואה - עוד לא הסתיים."

הסיפור מנקודת מבטו של ד"ר נפתלי הדס

הסיכוי: אחד למאה

"אני רץ במהירות אל התאגיד. שוררת שם המולה נוראה. האלונקות מונחות שורות שורות והידיים מלאות עבודה, הרופא האחראי הוא עומרי, חבר טוב מן הצנחנים. אני יודע שהחברה בידיים טובות, אך כיצד אפשר לטפל בכולם בבת אחת? אני מחליט לתת יד ולטפל בפצועים האנושים המרוכזים באחת הפינות. לפתע אני נתקל בפרצוף מרוטש אבל עדיין מוכר. אני חוטף שוק. זהו פורמן מקיבוץ מעברות, אחד החובשים הוותיקים שלי.

אני רואה שהוא גוסס, נחנק ומחרחר. כל הצוואר השמאלי שלו קרוע לגמרי. הוא מדמם שיגעון. פניו לבנים, הוא בהלם, דרכי הנשימה שלו שסועות, הריאות אינן מקבלות חמצן. החובשים אומרים לי: "הוא אבוד". הוא מביט בנו ושומע את הדברים. אני מביט בפורמן ויודע שזה הסוף. ברור לי לגמרי שעוד כמה דקות הוא ילך מאתנו, אבל הוא עדיין חי והלב אינו נותן לי להרים ידיים.

היו לי בתרמיל צינורות המיועדים להחדרה לריאה כדי לאפשר נשימה תקינה לפצועים שנפגעו בכלי הנשימה. אבל ברור לי שכל הדרכים המקובלות להחדרת הצינור חסומות בפני, דרך הפה אי-אפשר להחדיר צינור משום שכל הלסת שלו הרוסה, והלשון חתוכה ומדממת. זכרתי כי בפעולת הגמול במשטרת א-ראהווה הציל ד"ר מוריס אנקילביץ את חייו של מאיר הר-ציון הפצוע על ידי חיתוך הגרון והחדרת צינור הישר לתוך הריאה. אבל גם רעיון זה ירד מעל הפרק שכן כל הגרון היה מרוסק. האפשרות היחידה שעלתה בראשי היתה להחדיר את הצינור דרך האף. היה ברור לי כי האפשרות שזה יצליח היא אפסית. 99 אחוז שהצינור יחטיא את הריאה ויכנס במקום זאת לקיבה. במקרה כזה הוא ימות תוך דקות.

רופאה מרדימה ששירתה במחלקה הכירורגית של בית החולים איכילוב בתקופת התמחותי היתה אשפית בטכניקות הנשמה שונות. תמיד הייתי סקרן ומלא רצון ללמוד ממנה. תמיד הייתי חושב כיצד ליישם את הטכניקות הללו בתנאי קרב. פעם אחת אמרתי לה: ד"ר ריטרמן, תעשי לי טובה ולמדי אותי להחדיר צינור דרך האף. מי יודע אם לא אצטרך להשתמש בזה פעם, היא חייכה ואמרה: אדון הדס, לעולם לא תצליח לעשות את זה, כי אני מבצעת את זה בהרדמה, ובעזרת ציוד מיוחד. בכל אופן אם פעם תגיע למצב כזה בשדה הקרב, תגיד לפצוע לנשום עמוק. באותה שניה פתוחות דרכי הנשימה. ואז תדחוף את הצינור דרך האף בתנועה אחת חדה, הסיכוי שתצליח להכניס את זה לריאות הוא אחד למאה."

"פורמן, עזור לי!"

"אני רואה לנגד עיני את הפנים של ד"ר ריטרמן ומפנה את מבטי שוב לעבר פורמן. הידיים שלי מתכסות זיעה, הרי להכניס צינור כזה לאדם בהכרה זה ממש בלתי אפשרי, כל הרפלקסים גורמים לו להתנגד, אבל אני מחליט שאין לי מה להפסיד. הרי אם אני לא מצליח להכניס את הטיוב לתוך הריאות ולשחרר אותן, הוא ייגמר.

אני תופס אותו בשתי הידיים וצועק אליו: "פורמן! תעזור לי - ואני אעזור לך! כאשר אני נותן לך סימן אז אתה תופס נשימה עמוקה. אתה מבין אותי?! " הוא מסמן לי שהוא מבין. אני מסמן. אני רואה את פניו מתעוותות. שומע מעין גניחה - ובתנועה אחת הצינור בפנים. פורמן מחרחר והלב שלי נעמד. אני בטוח שנכשלתי. ופתאום הנשימה שלו הופכת לסדירה. החמצן חודר לריאותיו. הצלחת!

החוב חיים חפר

על כסאות גלגלים, מאחורי פלב נחיה ומקל
לבו ומגשש • כך חוזרים אלינו אחינו, בנינו מן
המלחמות והאש כך הם חוזרים אלינו, נושאי
צלקות ורסיסים, קטועי רגל ויד • כאשר המרחק,
בינם ובין המות, היה לא פעם סנטימטר אחד •
כך הם חוזרים אלינו, עומסים עד סוף ימיהם את
הפצע והמכאוב ואנחנו - בעלי החוב •

חמישים שנה אנו יוצאים אל המלחמות בשבועה
החזקה • של "לא תשאיר פצוע בשדה", ו"לא
תשאיר נכה במצוקה" • חמישים שנה אנחנו
נושאים בגאון על החזה • האחד - את הרעות,
השני את "ישראל ערבים זה לזה" • וחמישים שנה
נוגעים בהם - באהבה, בחכמה ובהבנה • הרופאים
המטפלים, המשקמים - היד הרכה של המדינה •
אבל תמיד, כאשר פוגשים בהם, בבית, באולמות,
ברחוב • אנחנו יודעים, כי אנחנו עדין, ותמיד
נהיה - בעלי החוב •

אל נפרק את על החוב הכבד הזה מעל שכמנו
• שהרי כשם שאנו חייבים להם, אנחנו חייבים
לכבודנו ולעצמנו • חייבים את חיינו השסועים
בתוך המלחמות, הנצחונות והמפללות • חייבים
את חלומות הגוף השלם בלילות • ואת היקיצה
אל העולם הקטוע והתנועות המגבלות • אנחנו
חייבים להם את כפרת הארץ הזאת ואת ההקרבה
בקרבות האימים • ואת העבודה הפשוטה:
שבנכותם - אנחנו שלמים •

עכשיו צריך לטפל בדימום הנוראי, הבחור עדיין בהלם
מסוכן. אני תופס לו את כלי הדם היותר גדולים עם
מלקחיים בגדלים שונים ומשאיר אותם עליו, כי אין לי זמן
לקשור את זה ולחבוש. אני מחליט להכניס לו אינפוזיה
כמה שרק אפשר, וצועק לחובשים: חבר'ה, עמדו וסחטו
את הבקבוקים! ידעתי כי רק אם נצליח למלא אותו
מהר בנוזלים, יישאר פורמן בחיים. במשך השעה הבאה
הכנסנו לו כעשרה ליטר נוזלים. זאת אומרת שהוא קיבל
מים בכמות של כמעט פי שלושה מכל הדם שיש לו. הדם
נמהל בצורה קיצונית אבל זה הספיק להחזיק מעמד עד
שהגיע פורמן לבית החולים הדסה בירושלים שם יצא
סופית מכלל סכנה.

לאחר המלחמה באתי לבקר את פורמן בהדסה. כל
הרופאים התגודדו סביבי. כולם רצו לדעת מי הרופא
שהצליח לעשות את זה. אבל האמת היא שזה לא כל כך
עניין של ידע. זה הרבה עניין של רצון וכוח החלטה, ועוד
יותר - מזל. הבעיה העיקרית היתה להתגבר על מחסום
הפחד והרתיעה ולהחליט - אני עושה את זה!

על קיר הקליניקה של ד"ר הדס תלויה תעודה בחתימת
האלוף מרדכי גור: "לאות ולעדות סרן ד"ר הדס נפתלי
גילה אומץ לב הראוי לשמש מופת... במשך המלחמה
הפעיל ד"ר נפתלי הדס את התאג"ד תחת אש כבדה,
כשהוא עצמו חשוף לאש שבקו הראשון וחירף נפשו
כדי להציל את חבריו ונפגעים מיחידות אחרות שלחמו
בגזרתו. במשך המלחמה טיפל סרן ד"ר נפתלי הדס
מלמעלה מ-120 נפגעים כשהוא מגלה אומץ-לב, קור רוח
ומסירות, על מעשה זה הוענק לו עיטור המופת."

ועדת איכות הסביבה

אם הם יכולים... גם אנחנו יכולים!

שימוש בשקיות פלסטיק וצמצום חד פעמי. אריתריאה, סנגל, מאוריטניה, קניה, טנזניה, רואנדה ועוד ועוד... גאנה, בכלל "הרחיקה לכת"... היא זו שמובילה את המאבק הקורא ל"אמנת פלסטיק עולמית" ולעצירת ה"קולוניאליזם של האשפה" (משלוחי אשפה ענקיים המובלים ממדינות עשירות למדינות עניות).

ומה בישראל?:

- ישראל היא מהשיאניות בייצור אשפה בין מדינות המערב, אך מטפלת באשפה כמו מדינת עולם שלישי.
- ישראל מחזיקה בשיא עולם (מערבי) בהפיכת מזון לאשפה, בייצור ופיזור אשפה מכל הסוגים ובקניית שקיות וחד"פ.
- ישראל ממוצע מחסל בשנה כ-350 שקיות "גופיה", לעומת בין 50 למקסימום 200 שקיות באירופה.
- 9.5 מיליארד (!) כלים חד"פ נמכרים פה מדי שנה.
- ישראל ממוצע מייצר כ-1.7 ק"ג אשפה ליום לעומת 1.4 באירופה. אבל שימו לב: בכפר שמריהו מייצרים 5.5 ק"ג אשפה לנפש ובלקיה (ישוב בדואי ליד באר שבע) רק 0.5 ק"ג אשפה לנפש ליום!!! מוזמנים לנחש למי אנחנו דומים יותר....

המשבר ודאי ומקומנו בו ברור... האם אנחנו יכולים לעמוד מנגד? האם מותר לנו לעצום עיניים ולומר "לא לדאוג... יהיה בסדר" ולחשוב שאחרים מטפלים בבעיה? (מופנה למזכירות, קש"ת, ו. משק... ממסד... וגם אישית לכל אחד ואחת מאתנו).

בקשתנו הצנועה לקראת בוא החגים עלינו לברכה, **אנא**, תחשבו פעם נוספת לפני שאתם קונים חד פעמי, לוקחים שקיות גופיה בכולבולית או חד"א... ובכלל, כשקונים מוצר, תחשבו על אורך החיים שלו, איפה הוא מיוצר ואם ניתן למחזר אותו. גישה כזו עושה את ההבדל.

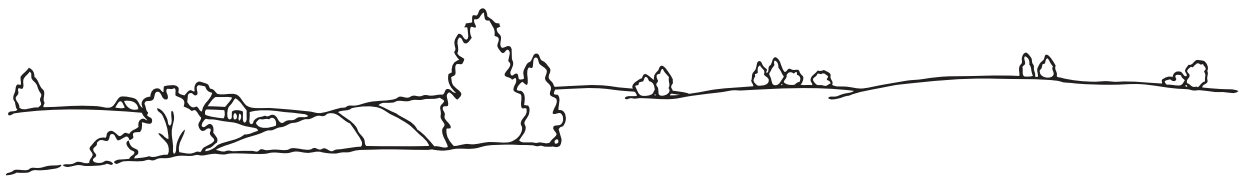
אם הם יכולים - גם אנחנו יכולים!
עמית שלג בשם צוות איכות הסביבה
חג שמח וירוק יותר

נושא האשפה קריטי לקיימות מהמון בחינות. אני מתמקד בו כי הוא משהו שכל אחד ואחת מאתנו יכול/ה וצריך/ה להשפיע עליו. זה גם המקום העיקרי בו כל אחד ואחת יכול/ה להרגיש חלק מהמאבק הגלובאלי לקיימות של כדור הארץ. הנה קמצוץ מספרים מבהילים ממש - וזה רק מתחום האשפה:

- 2,120,000,000 (2.12 מיליארד) טון אשפה נערמים כל שנה בעולם - מתוכם כ-3.25 מיליון טון יגיעו ישירות לים כל שנה.
- באוקיאנוס השקט צף לו אי אשפה ענק בגודל 3 פעמים צרפת ופי 80 מישראל - והוא רק אחד מתוך 5 איים כאלה.
- כבר היום חוקרים מעריכים (סדרי גודל) שכמות האשפה המצטברת בים = למשקל כל הדגים בים.
- לאשפה בים שהולכת ונערמת, השפעה עצומה על הידלדלות הדגה והמגוון הביולוגי בים, שהולכים ונעלמים.
- מחקר גרמני (2014-2017) מצא תוצרי לוואי של פלסטיק ב-97% מדגימות הדם והשתן שנלקחו מ-2,500 ילדים.
- מחקרים רבים אחרים מצאו חלקיקי מיקרו-פלסטיק, בכמות משמעותית, במלח השולחן שלנו.
- לכמויות האשפה ואופן הטיפול בה השפעה עצומה על פליטות גזי חממה, מי האקוויפר, בריאות הציבור, כלכלה (תיירות), פליטות גז, ניקיון מי התהום וכו'.
- פרופורציה: 40% מהאשפה מיוצרת ע"י 5% מאוכלוסיית העולם (ישראל היא חלק מאותם 5%).

נחשו מי היום הדוחפים הראשיים לשינוי דפוסי הטיפול באשפה? ה-פ-ת-ע-ה:

לא רק וושינגטון, שבדיה, בריטניה, גרמניה, סין והמון מדינות מחוזות וערים פועלות לאסור ייצור ואז לייקר משמעותית מוצרים חד פעמיים. מתברר כי מי שלוחץ ועושה יותר מכל למיגור סכנת הפלסטיק, הם מנהיגי אפריקה. מתוך 54 מדינות אפריקה, 24 מדינות כבר מיישמות, הלכה למעשה, חוקים ממשיים למניעת

תקציר סיכום ועדת ביקורת על תחום הבריאות

להלן עיקרי הממצאים וההמלצות כולל תגובת המבוקרים (את דו"ח הביקורת המלא ניתן לקבל במזכירות):

כללי

הבסיס הנורמטיבי לפעילות מערכת הבריאות והרווחה נמצא בתקנון שירותי בריאות ורווחה לחבר משנת 2009, ובמספר רב של נספחים ונהלים אשר אושרו במהלך השנים.

הצרת רכלת הבריאות:

אכן התקנון ישן ואינו עדיין לאור הצוברה כי הנוחחה הצבר לגבה תקנון לקראת השינוי באורחות החיים ולא אצטוק בצדכון התקנון הישן. יחד צט לאת הוצצו התאחות נדרשות בסציפטי השינוי שאושרו בגופטי הנוסחטי.

מערכת הבריאות והרווחה מנהלת ע"י חברת קיבוץ במשרה מלאה, שמכהנת בתפקידה בקדנציה שניה, החל משנת 2018. בשל היבחרותה לתפקיד מזכירת הקיבוץ בנובמבר 2020, החל הקיבוץ בסוף שנת 2020 בהליכי איתור מנהל/ת בריאות ורווחה חדש/ה.

בהתאם לתכנית ועדת הביקורת בוצע דו"ח ביקורת בנושא הבריאות על ידי מבקר הקיבוץ רו"ח יפתח אלון ממשרד רוזנבלום הולצמן ושות'. הדו"ח שבוצע בתקופת מנהלת הבריאות הקודמת (נילי) נידון לאחרונה במזכירות.

מבנה ארגוני

- נכון למועד הסקירה, ינואר 2021, קיימת בקיבוץ ועדת בריאות ורווחה, מאוד לא פעילה. בשנת 2018 קיימה ועדת הבריאות והרווחה 2 ישיבות, בשנת 2019 3 ישיבות ובשנת 2020 לא התכנסה כלל.
- נמצא כי הרכב הוועדה הנוכחי לא אושר באופן רשמי לאחר סיום תקופת כהונת הוועדה.

אביקורת נוסר בתגובה צ"י מנהלת מערכת הבריאות והרווחה, כי רוב הביציות השוטפות שאלו במהלך השינוי האחרונות, הוצלו בשיחות שוטפות שהתקיימו צט מלכיר הקיבוץ ומנהלת קש"ת, ואציתטי שותפו בהט אנשי מקצוע התאחטי את הנושאיט שהוצלו בשיחות.

המלצות הביקורת:

- להגדיר בכתב מינוי תדירות כינוס נדרשת לוועדת בריאות מומלץ לפחות אחת לרבעון.
- לאשרר את הרכב ועדת בריאות.

תגובת מנהלת הבריאות והרווחה:

המלצה 1 מקובלת. לגבי המלצה 2 יצרך דיון לגבי הרכב ועדת בריאות ורווחה והפורוט שיאשר אותו.

מתוך מכתב הפתיחה של המבקר: "תחום זה הינו משמעותי ביותר הן בהיבט החברתי והן בהיבט התקציבי. הביקורת התבצעה לקראת סיום תפקידה של מנהלת מערכת הבריאות. ניכר כי המערכת מתנהלת באופן מקצועי ומעניקה שירות מסור ואיכותי לחברים. ההערות המרכזיות נוגעות לצורך בהתאמת הגדרות ונהלים להתנהלות הקיימת במספר תחומים וכן בצורך ב"יישור קו" בנושא התקשרות עם עובדים במערכת (הסכמים), עדכון תנאי העסקה וכדומה) ושיפור הממשקים עם הנה"ח בנושא הבקרה התקציבית".

הסקירה העלתה, כי אין בקרה מספקת מצד מנהלת מערכת הבריאות אחר נסיעות נהג הבית.

המלצת הביקורת:

ייקבעו נהלי בקרה ופיקוח של מנהלת מערכת הבריאות על נסיעות נהג הבית לצרכי בריאות. ייערך תיעוד לפרטי הנסיעות לצורכי בריאות שיאושר בסוף החודש ע"י רכות הבריאות.

תגובת רכות הבריאות: ההחלטה מקובלת.

בית שיזף

הבית הסיעודי איננו עומד בתקציב השנתי שאושר. בשנים האחרונות הביצוע בפועל חורג מהתקציב השנתי שאושר. יתרה מזו, בשנתיים האחרונות לא נכנס אף חבר קיבוץ כדייר קבע. לפיכך, ההוצאה הכספית של הקיבוץ בגין 4 חברים גבוהה מאוד.

תגובת רכות הבריאות והרווחה:

ב- 24.1.2021 דנה המלכירות ההצעה לשינוי מתכונת בית 'שיזף', כפי שהובאה ע"י מנהלת מערכת הבריאות והרווחה והחליטו לקבל את ההצעה ולהעבירה לאישור שיחת הקיבוץ (האסיפה הכללית).

סיעוד

הסקירה העלתה, כי הקיבוץ לא הקים צוות סיעודי כפי שנקבע בתקנון, אלא בחר מרכזת סיעוד ביתי, שהועסקה במשרה מלאה וטיפול בנשוא.

לביקורת נמסר, ע"י מנהלת מערכת הבריאות והרווחה, כי במהלך השנים הרבות שהועסקה בהן מרכזת הסיעוד הביתי, טופלו רוב הנושאים, בשיחות שוטפות שהתקיימו בין מרכזת הסיעוד הביתי ומנהלת מערכת הבריאות והרווחה, ולצדדים רבות שותפו בהן גורמים מקצועיים הקשורים לסיעוד הביתי ומספחות החברים.

המלצת הביקורת:

לבחון מחדש את הנושא של הקמת צוות סיעודי (כפי שנכתב בתקנון הסיעוד) ולקבל החלטה רשמית המשנה החלטה זו בפורום המתאים.

.....
חברי הקיבוץ אינם מבוטחים בביטוח סיעודי וכל העלויות הכספיות הקשורות לטיפול בחבר המבוגר בביתו (לעיתים בליווי עובד זר) הם ע"ח הקיבוץ, וחלק מתקציבה השוטף של מערכת הבריאות והרווחה. לקיבוץ קיימת קרן סיעוד פנימית, שנכון לינואר 2021 יש בה כ - 2.2 מיליון ש"ח

המלצת הביקורת:

לבחון אפשרויות לביטוח סיעודי לאוכלוסייה הצעירה בחברות ביטוח המתמחות בתחום לצמצום חשיפת הקיבוץ בנושא.

.....
לא ראינו תיעוד למעקב ובקרה אחר עבודתן של מטפלות השטח אצל החברים.

המלצות הביקורת:

ייערך מעקב מתועד אחר ביקורי בית שמקיימות מטפלות השטח על סמך תוכנית עבודה שבועית שתוכן ותבוקר ע"י מנהלת התחום.

תגובת רכות הבריאות:

ההחלטה בנוגע לביטוח סיעודי, מקובלת. לגבי ההחלטה השנייה, מהירותי את מנהלת השטח, אין צורך במעקב המומלץ.

מראת השיניים

העדר הסכמי התקשרות מול חלק מרופאי שיניים עימם קשור הקיבוץ. מצב כאמור חושף אותו לתביעות מהותיות מצד הרופאים בנושאים כגון: סיום העסקה, ביטוחים, אחריות מקצועית ועוד.

המלצת הביקורת:

מן הראוי, שמנהלת משאבי אנוש של הקיבוץ יחד עם מנהלת מערכת הבריאות והרווחה יבצעו הסדרה של כל הסכמי ההעסקה עם הרופאים. זאת, בסיוע היועצים המשפטיים של הקיבוץ.

תגובת רכות הבריאות:

מאז הביקורת נערכו הסכמים מצדדנינו עם הרופאים.

יעוץ אישי

- הסקירה העלתה, כי אין בקיבוץ וועדת ייעוץ כנדרש עפ"י התקנון. למעשה, מנהלת הבריאות והרווחה יחד עם חברת קיבוץ שקרובה לתחום החינוכי, מהווים צוות שמטפל בכל הפניות של החברים לטיפולים פסיכולוגיים, תוך הקפדה על דיסקרטיות.
- בשנים האחרונות חרגו ההוצאות בגין טיפולים פסיכולוגיים בסכומים משמעותיים מהתקציב.

המלצות הביקורת:

1. להקים ועדת ייעוץ כנדרש בנוהל הבריאות ולהגדיר את הרכבה ואופן עבודתה.
2. לאור הנתונים הכספיים ראוי לבחון מחדש את הסדרי הייעוץ הקיימים ואופן הפיקוח על התקציב בנושא.

אביקורת נמסר ע"י מנהלת מערכת הבריאות והרווחה, כי צורת עבודה שוטפת כפי שתוארה לעיל, מקשה לעיתים על קיום בקרה שוטפת על הפעילויות הרבות של המערכת, ולכן יש להימנע מהתאמה חשבונאית בין הנתונים הכספיים החשבונאיים הרשמיים אצל המערכת המאוחדת, לבין דוחות התמחיר הרגולטוריים, החצי שנתיים והשנתיים שמועגרים ממערכת הבריאות והרווחה מחשבים הקיבול.

המלצות הביקורת:

יש למסד נוהל בקרה והתאמה של תקציבי מערכת הבריאות בין מנהלת המערכת להנה"ח.

תגובת רכנת הבריאות:

המנהל 1 מקובלת. המנהל 2 מבוטלת.

ביטוחי בריאות

עלות ביטוח הבריאות משולמת ע"י הקיבוץ כחלק מתקציבה השוטף של מערכת הבריאות והרווחה בקיבוץ. החבר משלם בעבור הטיפול אשר לו הוא נצרך (ברוב המקרים) ומקבל החזר ישיר ממערכת הבריאות והרווחה, דרך הנה"ח של הקיבוץ - (עפ"י התקנון). רק לאחר מכן, מעבירה מזכירת משרד התפעול את התביעה לחברת הביטוח, כדי לקבל החזר כספי למערכת הבריאות והרווחה, פעילות שנתקלת לא אחת בקשיים של קבלת המסמכים הרלוונטיים מהחברים עצמם. לפיכך, נוצר לעיתים פעור בין מועד הזיכוי של החבר והעברת הכסף לתקציבו האישי לבין מועד קבלת החזר מחברת הביטוח.

המלצת הביקורת:

יש לבחון יצירת זיקה בין תשלומי הזיכוי המועברים לחברים למועד קבלתם מחברת הביטוח או השלמת הנתונים מצד החברים.

תגובת רכנת הבריאות:

המנהל 3 מקובלת.

העביר לפרסום: נדב בר אמוץ, ו. ביקורת

תגובת רכנת הבריאות:

לאור הרצון להשקיע דיסקרטיות מעדיפים להישאר בצוות המנצח. במקרים נדרשים נאמרים בהעלף מקצוע. המנהל 2 מקובלת.

בעלי צרכים מיוחדים

- בשנה האחרונה, הצליחה מנהלת מערכת הבריאות והרווחה לגייס חבר קיבוץ שקיבל עליו להיות אחראי על הנושא, מבלי שהנושא קיבל אישור במוסד רשמי של הקיבוץ. הכוונה שהחבר האחראי יעבוד באופן שוטף עם מנהלת המערכת ובמקרים מיוחדים יצטרפו גורמים מקצועיים לטיפול נקודתי. טרם הוקמה ועדה לטיפול בנושא.
- לאחרונה, הוכנה טיוטת תקנון, לבנים בעלי צרכים מיוחדים, שתובא לאישור במוסדות הקיבוץ הרלוונטיים ברגע שתוקם ועדת צרכים מיוחדים.

המלצות הביקורת:

- לבחור ועדה שתטפל בנושא הצרכים המיוחדים, ותביא את הצעת התקנון לבנים בעלי צרכים מיוחדים לאישור במוסדות הרלוונטיים של הקיבוץ.
- האחראי על בעלי הצרכים המיוחדים יקבל מינוי רשמי ויפעל יחד עם מנהלת מערכת הבריאות והרווחה לסיום הליכי הכנת הסכמי "אהדה" נוספים והחתמתם, הן ע"י משפחות החברים והן ע"י הגורמים המוסמכים של הקיבוץ.

תגובת רכנת הבריאות:

אצת צרכים מיוחדים היא תת אצת של אצת בריאות והיא מתחילה את פעילותה בתקופה זו. המנהל 2 מקובלת.

בקרה תקציבית

הסקירה העלתה, כי מנהלת מערכת הבריאות והרווחה מקיימת בקרה תקציבית שוטפת, רק בהסתמך על הנתונים הכספיים החודשיים המועברים למחשב שלה, ע"י הנהלת החשבונות של הקיבוץ, ולעומת זאת למנהלי הפעילויות עצמם, מעביר חשב הקיבוץ דוחות תמחיריים חודשיים שוטפים - כתובים, הקשורים לפעילויות עליהן הם אחראים.

הארות והערות לפרסום הדיווח מהנהלת קש"ת

שפורסמו בעיתון הקיבוץ האחרון - 24.5

אספר שבזמנו אני הייתי באותה ועדה שעבדה על הפרטת התקציבים הללו, והצעתי בוועדה דרכים לתקצב למשפחות הבוגרות את אירוח בניהן הבוגרים (בין אם עזבו ובין אם הם כאן) בשלוש צורות שלא אפרט כאן - אך לאחת מהן קראתי ליצור מרכיב בתקציב הנקרא: "מרכיב הותק בתקציב" ובכך לשמור על הרמה שהייתה קיימת עד ההפרטה למשפחות הבוגרות.

כשלא הובנתי בוועדה, והיא פסקה כי לא מתייחסים למשפחות הוותיקות, סיימתי את השתתפותי בוועדה. וכך, עד היום, המצב המפורט כאן, לפיו כל המשפחות שבניהן בגרו חזרו לקבל תקציבי זוג יחיד הוא טעות ועיוות הישרה שהייתה!

לכן, לא מדובר בהגדלת התקציב, אלא בקיום החיים הקיבוציים עצמם כפי שהיו ונגרעו באותו שינוי, ויש לתקנו עכשיו!

הערה: לדעתי גם "בשינוי" הגדול יש לשים לב לכך שהוותיקים כבר לא יוכלו לעשות לביתם בעבודה נוספת או בכיווני הכשרה שיקדמו את יכולת ההתפרנסות שלהם, ויש לדעתי להתייחס לגילאים האלה כמצב ביניים בשינוי, כשכל תרומתם בעבודה קיימת בנכסים ובענפים הקיימים היום בקיבוץ לטובת כלל החברים!

בברכה,
דליה ארנון

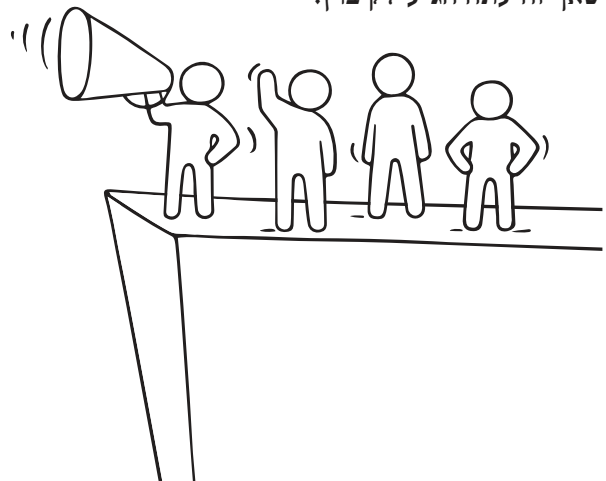
שלום רב!
בקטע שפורסם בעלון תחת הכותרת "הגדלת התקציבים" נכתב, ואני מצטטת: "חברים מביעים טענות ובקשות להגדלת התקציבים האישיים. בעיני החברים שילדיהם גדלו ויצאו מהבית, המקבלים היום תקציב נמוך הזהה לתקציב של חברה) - צעירים - התחושה (עבור החברים הללו) היא שזהו מצב לא הוגן כלפי אוכלוסייה זו" (סוף ציטוט).

אז? מה קרה? ואיך הגענו לכך??!

והרי העובדות: בעבר הקיבוצי היו שלושה היבטים לעקרון חלוקת התקציב, והם:

1. תקציב שוויוני
 2. תקציב ילדים ותקציב לצרכים מיוחדים
 3. תקציב לפי וותק הכולל עליה ברמת החיים. רובו היה בחלוקת מצרכים עצמם או טובים כמו טלוויזיה, מאוורר, טלפון, תור נסיעה לחו"ל ועוד.
- המחשבה היתה שזאת חלוקה לכולם אך לא באותו זמן אלא בהמשך הזמן והעליה בותק של החבר.

כאשר הגענו לשלב הפרטת תקציבי הצריכה שהיו חופשיים עד אותו זמן, וזאת מתוך טענה וגישה שההתנהלות "החופשית" היא בזבזנית ויש כאלה שמנצלים אותה לרעה, אוחדו תקציבי הצריכה לפי יחידה) בקיבוץ. כך, כל אורח החיים של המשפחות הבוגרות שבניהם בגרו ויכלו ליהנות מאירוח הוריהם ואחיהם בחדר האוכל, בכביסה, בשימוש בחשמל ובכל מה שהיה קרוי "אספקה קטנה", נגרע מאותן משפחות וחושב להם תקציב של יחידה) או 2 בני זוג - כמו לצעיר שאך זה עתה הגיע לקיבוץ.

קהילת מעברות היקרה שלומות!
ההנהלה הציבורית הנוכחית החלה לפעול כוועדה בפברואר השנה (פגישה ראשונה 22.2.21). חברי הוועדה נבחרו בקפידה מתוך מטרה לייצג את כל שכבות הגיל בשני רבדים שונים: גיל וניסיון של החברים עצמם והמקצועיות שהם מביאים איתם בהתאם לכל הגילאים המתחנכים במעברות (18-0). חברי הוועדה הינם: ברוריה סלע, יעריב יערי, סיגל הללי, אדוה כפיר הרמתי, אשרת ברייר, ניר כהן ואנוכי. מעבר לזה בכל ישיבה נמצאים גם ממלאי התפקידים: מזכיר קיבוץ, מנהלת קש"ת, מנהלת הגיל הרך, מנהל בית הספר היסודי ומנהל החינוך הבלתי פורמלי ביסודי (סימני דרך) ומנהל הנעורים. הישיבות מתקיימות אחת לחודש.

לאור החודשים האחרונים ומתוך תפיסה חינוכית שהקיבוץ והחינוך בלתי נפרדים הם, חשבנו לנכון, לשתף אתכם בנעשה באופן קבוע: הן ברמת ההנהלה הציבורית והן ברמת מערכות החינוך השונות. אנו מקווים שפלטפורמה זו תביא להידוק הקשר בין כלל הקהילה לבין מערכות החינוך ותספק מסגרת נוספת של מידע והתמצאות.

.....

סיכומי ישיבות:

עיקר הנושאים בהם עסקנו וטיפלנו בחודשים האחרונים היו:

- הגדרת תפקיד ההנהלה הציבורית וההנהלה הפעילה- ההבדלים ביניהם והמשק. (ההגדרה מובאת בגיליון זה)
- הקמת פורום הורים. "הורים מתעוררים"- מודל מעורבות תרבותית- ערכית של הורים המותאם לאקולוגיה של מעברות (ההגדרה מובאת בגיליון זה).
- עבודת נעורים- עבודת קיץ וגיוסים- בניית מודל חדש.
- יצירת אירוע חינוכי משותף: חינוך מעברות (18-0) וקהילת מעברות. התכנון לביצוע במהלך החגים.
- ענייני וועדה שוטפים (נושאים שעברו מהנהלה פעילה לציבורית).
- סוגיות שחברים הפנו לוועדה.

תודה על תשומת הלב והשותפות.
בברכה, מיטל אולמן.

הצילומים במדור זה: באדיבות עמוד הפייסבוק: "זה קורה במועדון".

שלום חברים, התחדשנו במדור בעיתון! ב"מדור חינוך" נביא לפניכם עדכונים ושיתופים שוטפים על הנעשה במערכת החינוך הקיבוצית שלנו מתיקנות ועד מתגייסים. לא בכל גיליון ניגע בכל התחומים אבל נעשה מאמץ לעניין ולהשאיר אתכם מעודכנים.

אלפתיו / ט' כרמי

מסתבר, שקשה להביא משהו לידי גמר גמור ומסוים ולהתחיל מאלף רענן ומבוש. נצטרך אפוא להתרגל להתחיל מישן ולגמור תמיד מחדש.

פורום "הורים אתעוררים"

נשמח שתכירו יוזמה שלנו, הנהלה ציבורית והורים: מדובר בצוות שיוצר קשר בין ילדים-הורים-קהילה-תרבות, תוך דגש על עשייה פנימית תרבותית לכל שכבות הגיל בשלוש מערכות החינוך, באחריות והובלה של

הורים, ויצירת מסורת לשנים ארוכות בהתאם לאקולוגיה הקיבוצית שלנו. פורום שנולד מתוך הצורך לפעילויות תרבות והווי קיבוצי בעבור הילדים, לכל הרצף הגילאי ובדגש על הובלה הורית. הפורום אינו עוסק בעניינים שוטפים של מי מהמערכות, במדיניות או תכנים שונים אלא רק באירועים תרבותיים-חינוכיים שהוגדרו מראש ויוזמות חינוכיות תרבותיות תואמות.

חברי הצוות: יובל בדולה, צליל דינאי לוי, הדס טחנאי אמר. מרכות - אדוה כפיר (מתוך הנהלה הציבורית)

נעורים

חופש גדול בנעורים זו חוויה אנרגטית מסוג אחר... חופש גדול אחרי שנת קורונה לא פשוטה, עוד יותר! החודשים האחרונים שלנו היו שיאה של השנה כולה, סופם של תהליכים וניצני תהליכים חדשים שמתחילים.

התחלנו את החופש עם מחנה הקיץ של השומר הצעיר, עם כ-50 חניכים ומדריכים רק ממעברות! אחר כך בילינו קצת בפעילויות יותר "שקטות" כמו פיינטבול, סרטים וסדנאות. בין לבין שכשכנו הרבה בכריכה, אכלנו טוב ובילינו במועדון.

לקראת סוף יולי ועד אמצע אוגוסט, עברנו לתקופת היציאות הגדולות. התחלנו עם סמינר נרטיבים מרתק לגוף הבוגר וטיול קיץ נעים וקליל לגוף הצעיר; אחר כך כייפנו בצפון הרחוק בטיול נעורים וקינחנו ברפסודיה סוערת לגוף הבוגר. בשבועיים האחרונים שנותרו לנו נישאר בעיקר כאן בבית, נתעסק בסיכומים ופרידות ונתחיל להתכונן לשנה הבאה.

לאורך החופש ראינו את ההתבגרות האדירה שעשו כל הנערים והנערות השנה. למרות הקשיים שבאים עם תקופת החופש, שמחנו לראות את האחריות, שמחת החיים, הלמידה והחוויה של כולם.

לקראת השנה הבאה, אנחנו מתכננים לקיים תכניות שנתיות לכל שכבת גיל, לצד פרויקטים ופעילויות שיא נוספות. כמו כן, אנחנו מתכוונים לעשות שינוי במודל העבודה של בני הנוער בכדי להתאים אותו למציאות החינוכית, קיבוצית ובכלל.

לבסוף, אנחנו עומדים בפני כמה שינויים בצוות, עליהם נעדכן בצורה מסודרת להורים ולנערים.

בברכת סוף קיץ נעים ושנה רגועה וטובה!

דגן בשם הצוות (נטלי, אסף, חן, שקד, רונית ורותם)

מערכת החינוך - מנהל ארצוני והאגרות

תפיסה חינוכית וערכים:

- מערכת החינוך היא נכס של הקיבוץ, שומרת על קיום ערכים אנושיים ומתקיימת בזיקה למסורת, לאקולוגיה ולהיסטוריה של המקום.
- מערכת מקצועית הרואה את הילד וצרכיו החינוכיים בראש מעייניה, ושומרת על בטחונו הפיזי והנפשי.
- מערכת המקיימת יחסי גומלין והידברות בין הורים - צוות - ומערכות הקיבוץ.
- מערכת החינוך מחויבת לכל ילדי הקיבוץ מגיל לידה - ועד יב'.
- מערכת החינוך פועלת לאורך כל השנה (למעט אירועים חריגים המחייבים השבתת המערכת).
- מערכת החינוך מחויבת למדיניות כלכלית התואמת את יכולתו ואישורו של הקיבוץ.

הנהלה פעילה:

- תפקידיה:
- הבנייה הפדגוגית של מסגרות החינוך בהתאם לעקרונות המדיניות והאסטרטגיה שהוחלטו בהנהלה הציבורית.
- לספק מערך מקצועי תומך ופורום התייעצות למנהלים הלוקחים בו חלק.
- טיפול בסוגיות פרטניות שלא נמצא להן מענה ע"י הצוותים החינוכיים במסגרות השונות.
- תיאום העבודה ושיתופי הפעולה בין המסגרות החינוכיות השונות, יצירת רצף חינוכי.
- זיהוי סוגיות מערכתיות וציבוריות שיש צורך להעלות אותן לדיון בהנהלה הציבורית.

הרכבה:

- מנהל/ת הגיל הרך.
- מנהלי החינוך החברתי
- מנהל/ת קש"ת
- יו"ר הנהלה ציבורית.
- אחראי יעוץ ילדים ונוער ומנהלת בריאות ורווחה - לפי הצורך
- רכות תרבות וחגים - לפי הצורך

הנהלה ציבורית:

מטרת ההנהלה הזו: לעסוק בתחומים מגוונים הנוגעים באקולוגיה הקיבוצית של קיבוץ מעברות: מסורות ואורחות חיים, תקציבים ופדגוגיה קהילתית. כל זאת לצד יצירה ושימור תוכן חינוכי - פדגוגי בשיתוף עם מנהלי המערכות והצבת יעדים התואמים לעיל.

הגדרות

תפקידי ההנהלה הציבורית:

- קביעת מדיניות בנושאים חינוכיים עקרוניים הנובעים מאורחות החיים של הקהילה. לדוגמה: בחירת מודל חינוכי, זמני פעילות, קשרים עם מוסדות המדינה, שמירה על מורשת הקיבוץ.
- במקרים משבריים ובנושאים מורכבים עם פוטנציאל משברי, תפקיד ההנהלה לבחון את המצב ולסייע למנהל בפועל למצוא פתרונות מתאימים.
- דיון והחלטות בנוגע לנושאים בקהילה והחלטה האם להעבירם לאשרור בקש"ת או מזכירות.
- דיווח ושיתוף על ידי המנהלים - אישור תוכניות העבודה החינוכיות והתקציביות, ליווי ומעקב אחר ביצוען.
- גיבוי להנהלת החינוך הפעילה.

עדכון חשוב מתחום התקשורת

במסגרת פרוייקט השחלת הסיבים האופטיים לשכונת רמות חפר תחילה ובהמשך - איחוד כל תחומי התקשורת על גבי הסיבים האופטיים בכל רחבי הקיבוץ, הוחלט לאחר חשיבה משותפת לפעול לאיחוד תחומי התקשורת והמחשוב במעברות ויצירת מקום אחד לטיפול ותפעול - תחת אדם אחד.

החל מחודש אוגוסט אורי שלם הוא רכז תשתיות התקשורת והמחשוב של מעברות, וקיבל אחריות מלאה על כל תחומי התקשורת (טלפוניה, אינטרנט, מחשוב, טלוויזיה). ענף התקשורת והמחשוב עובר פורמלית להיות חלק מענפי האחזקה של מעברות. נשאף לשיפור מתמיד בתחומים השונים - ובמידת הצורך נטמיע לאחר למידה את שנדרש בתחומים השונים לייעול השירות. האחזקה השוטפת של תחומים אלו - יחד עם רישות קיבוץ מעברות בסיב אופטי בתכנית רב שנתית - יבוצעו באחריותו וניהולו של אורי. שעות פעילות לפניות: 08:00 - 17:00 בימי חול. במקרים של תקלות אקוטיות בתחום תקשורת/טלוויזיה/ אינטרנט אפשר לפנות לאורי מחוץ לשעות הפעילות.

זו גם ההזדמנות לומר תודה רבה גדולה לאבי כהן, אשר טיפל ועסק בתחום הטלפוניה והטלוויזיה בשנים האחרונות, ומעביר בימים אלו את המושכות לאורי בחפיפה מסודרת. אבי תודה רבה ויישר כח בהמשך דרכך!

בהצלחה לכולנו להצעת מעברות לתקשורת איכותית מתקדמת.

בברכה
טל חזון ניהול ענפי אחזקה

אורית גיל, שהייתה איתנו מאז ההקמה של "סימני דרך" נפרדה מאיתנו וכתבה את הדברים הבאים להורים:

הורים יקרים

זה שיר פרידה...

אז מסתבר שגם לצורך זה אלז (ורג) כאונ, כשאני רגע האמת והלחץ אומר לזו, אני פונה אלאלו מילים מאקורות אחרים.

אחת הדמויות הספר על אכזב נבו (ניאני) אומרת ייחסי זה צור נשימה, הכל מאוד יפה אלה אפואים יש את הצורך הזה שמיצ את הרגלים עלך לשהיל שמחורי ההר, אראות את הנול מסיי אחר אני נבררת מסימני דרך, אחרי ארבע שנים שהיה בהן הכל מהכל ועוברת אל השהיל מעבר אהר - אדרך חזרה.

יחד עם הצבה סכרוך כנראה כל פרידה יש בי הרהה שמחה וגאווה על הפלא הזה שהוא סימני דרך שאיכשהו רצה הגורל וניאני את ההצמנות להיות חלק מההקמה והבניה של השנים הראשונות שלו. שמחה על מפגש עם אריס, צוות ומשפחות חכמים, חולמים ומגשימים. שמחה על כל מהאורה בדרך, על כל הצלחה, על כל רגע קשה על כל דקה על אהבה - וכמה דקות כאלה היו

כי בסופו של דבר זה הסיפור, אונצב אני אמרוב את השנים האלה באהבה.

- אז הלי יותר מידי דרמה וכיאה למסיימת סימני דרך, רשימת דברים שאתרתי בבית הספר:
- שהחיה המחירה ביותר בטבע היא לז או לזרה שיוצאים להפסקה
- שאתרש חוקים משלו (והשוב שכולם יכרו אותם)
- שגם חברי מוצצת תלמידים, כיאה לפוליטיקאים, מתקשים לעחרר את הכיסא...
- שאלווד טקסט להצגה זאת מוטיבציה רצינית אלמוד לקרוא
- שגם כאשר לא מתראים האון זמן, אפשר להמשיך מאותו המקום כי הלה הוא אלה.
- שיוס שמתחיל השירה חייבה להיות יוס טוב
- שהעולם הגדול הוא מקור לעלות ולסקרנות אין סופית
- גאתת לשנינו צמחח ולא אפחז מהפחז

אינה מלא ורצה הגורל ונפגשנו, תאשיכו לעמוד על הפלא הזה.

אורית

מזמן לא דיברנו

ערכון מצוות השני

לקראת נובמבר נשלח את החומרים על מנת שתקראו, תתעמקו ותוכלו לתת לנו משוב והערות בונות. כך נוכל לבדוק את עצמנו ולייצר שיח סביב התחומים השונים. אנו נערוך מפגשים באופנים שונים - מעגלי שיח, פגישות אישיות, פגישות קבוצתיות או כל פורמט אחר שיתאים על מנת שלא נפספס אף אחד/ת ונוכל לשמוע את קולכם/ן.

דרך התאמת אורחות חיינו נגדיר יחד את הזהות שלנו, הערכים והעקרונות המייחדים אותנו, מה נרצה לשמר ולשפר, בכדי להמשיך את תנופת הקיבוץ ולבנות קהילה איתנה, כלכלית וחברתית אל מול הסביבה המשתנה והאתגרים העתידיים.

שיתוף הפעולה שלכם, הציבור, הכרחי על מנת שנשיג מטרות אלו. אנו נמשיך לעדכן אחת לחודש את הנעשה בצוות תוך שקיפות, גמישות והקשבה ובהמשך נשלח את לוחות הזמנים עד להצבעה.

ולקראת ראש השנה הקרב ובא, אנו מאחלים לכל בית מעברות שנה טובה, שנה של התפתחות, צמיחה ומציאת הזהות המתאימה לקהילה שלנו.

צוות השני - אפרים שפירא, ריבה וולף, רונית ינאי, אנדי קדר, רעיה בן אברהם, שרה כתר, דפנה הראל, אסף שלג, אופיר צדוק, רו אליה, לאה זכולון אבינועם גרינברג ומני כץ - יועץ ארגוני המלווה את התהליך.

שלום לכולם,

זמן מה לא פרסמנו עדכון לציבור אך רצינו לומר שלא שכחנו אתכם. אנו עובדים במרץ, עם הרבה מחשבה, השקעה ואכפתיות על מנת להביא את השינוי הטוב ביותר, שיכבד, יראה וייתן מענה לשכבות ולפרטים השונים בקהילה שלנו.

בימים אלו אנו שוקדים על תמצות הפרקים השונים על מנת להנגיש את החוברת בצורה נוחה, קצרה ומאפשרת לכל אחד ואחת להבין את עיקרי הדברים, ללא צורך לקרוא מעל 100 עמודים. (כמובן שכל אחד יוכל להעמיק בחוברת המפורטת בנושאים שמעניינים אותו).

בנוסף, נפגשנו והקשבנו לחברי קיבוץ שבאו להשמיע בפני הצוות את מחשבותיהם. הנושאים העיקריים שעלו בשיחות הם העלאת הפנסיה, הורדת המיסוי, מתן מענה רחב לנושא הדיור והבניה, מסלול צעירים, האצת פדיון מפירות הנכסים, סיעוד, היום הקובע ושינויים באחוזי הליבה. הקדשנו זמן רב לדון בכך ולאחר מכן הכנו טבלה מרכזת של השינויים השונים שנערוך בחוברת הנוכחית כך שיהיה נוח להתבונן אילו תיקונים נעשו ומה יהיה אחרת מהמודל עליו הצבענו. חשוב לזכור שלעיתים הרצונות בין השכבות שונים ולכן חשוב שכולנו נסתכל על התמונה המלאה.

היום הקובע

אני לא מעיזה לחשוב שההשתהות בהחלטה מכוונת לצורך "שינויים באוכלוסייה" .. ואם חינכו אותנו שכסף זו מלה גסה ועל ירושה והורשה בכלל אסור לדבר, כיום אנחנו נאבקים על זכותנו על מנת שנוכל גם אנו לעזור לילדים ולנכדים שלנו שלא חיים בקבוץ. למרות שאינם בקיבוץ אנחנו אוהבים ודואגים להם לא פחות.

צר לי שהמאבק הזה הפך בעצם למאבק בין דורי ובצוות שקם באופן ספונטני כדי לזרו את ההחלטה, אין אף צעיר שייתן כתף.

ובמבט כללי (שלי), על הדמוקרטיה בקבוץ: ראו לאן הגענו - שכבת הוותיקים שכל חייהם תרמו ונתנו ובנו והקימו את כל מה שיש לנו עכשיו, צריכה להילחם מול שכבה גדולה, צעירה, שמצטרפת ברובה לקבוץ בעקבות קשרי משפחה, לפעמים מבלי שעבדו יום אחד בקבוץ. את חלקם אנחנו לא מכירים ולא פוגשים אבל לכולם אותה זכות הצבעה שווה, גם לגבי נושא שנוגע בצדק אלמנטרי שלגבי הוותיקים דחוף ובווער. אם זוהי דמוקרטיה, אני מרגישה שיש פה עיוות ענק.

רותי רם.

לפני זמן מה, התארגן באופן ספונטני צוות שמורכב מבני הגיל השלישי להילחם על ה"יום הקובע" לגבי השינוי באורחות החיים במעברות. הצטרפתי לצוות כאשר הבנתי את ההשלכות של הנושא לגבי 'בית שיוף' שמאד מאד יקר לליבי.

בו זמנן שהצוות רוצה לקדם את היום הקובע לגבי השינוי כולו, אני מתמקדת יותר בסעיף היום הקובע לגבי שיוך דירות או כפי שהוחלט בעבר - שווין הכספי. זה כנראה ההבדל בין אופטימיות כוללת לבין האופטימיות הזהירה והחלקית שלי.

לאחרונה ישנה תופעה (אני קוראת לה 'שיקולים זרים'), שבה לא משנה מה מצב החבר החולה שבעצם הגיע לשלב שהטיפול המיטבי בו יכול להיות בשיוף - הוא ומשפחתו מתעקשים להמשיך לטפל בו בבית, כדי למשוך ולשמור על הבית ואולי להגיע ליום הקובע על מנת שיוכל להעניק משהו לילדיו.

אף אחד לא יודע מתי תהיה הפרטה מלאה בקבוץ. ישנה שכבה גדולה שטוב לה ונוח לה בקיבוץ השיתופי כפי שהוא מתנהל עכשיו והיא תטרפד כל פעם את ההחלטה לכשתגיע להצבעה. לכן, בשלב זה צריך להפריד ולהתמקד רק בשיוך הדירות (או בשווי ערכן), כהחלטה פנימית ודחופה.

מאמינות!

نساء
נשים
עושות
שלום

חלופות מדיניות לפתרון הסכסוך. הצעת חוק זאת זוכה לתמיכת מומחים ואנשי ציבור רבים וכן זוכה לתמיכה של חברי כנסת ממפלגות שונות.

אנחנו מאמינות שכדי לחיות בארץ שלנו חשוב לעשות הרבה כדי להגיע לשיח ביננו קודם כל הישראלים- (יהודים וערבים) עם הפלסטינאים. מטרתנו לשכנע שהשלום לא יישאר בגדר חלום, אלא ראוי לעשות ולפעול למענו.

בחול המועד סוכות 22.9.21, "יום השלום הבין לאומי", שמוקדש לשלום עולמי ובמיוחד להעדר מלחמות ואלימות, נצא לערבה לכינוס גדול כדי לטעת את "עץ השלום" שאותו נקיף באבנים בגודל כף יד שעליהן יכתבו רבות ורבים מילים של תקווה לשלום.

נשים עושות שלום ממעברות ברטה מוגילבסקי, חיותה שלם, חנה פלד, נועה אבנט, ניצה הרצוג, עדיקה נקש, עירית שרון

השנה הקרובה הוכרזה על ידינו - תנועת "נשים עושות שלום" כשנה שבה נפעל ביתר מרץ לעורר נשים ואנשים לפעול לקירוב השלום ביננו לבין שכנינו.

תנועת "נשים עושות שלום" קמה בקיץ 2014 לאחר מבצע צוק איתן. מטרת התנועה להביא לסיום הסכסוך הפלסטיני-ישראלי באמצעות הסכם מדיני מכבד, לא אלים ומוסכם על שני הצדדים. בתנועה שותפות נשים ממוגוון הקהילות בחברה הישראלית - ימין, מרכז ושמאל, דתיות, חילוניות, יהודיות, דרוזיות וערביות.

התנועה בעולם כולו מונעת מהחלטת מועצת הבטחון 1325, שהתקבלה באו"ם ב- 31.10.2000, אשר מצהירה על מחויבות להגן על נשים ולהבטיח את ייצוגן בתהליכי שלום ושיתוף נשים בפתרון סכסוכים. את ההחלטה יזמה שרת החוץ של נמיביה.

התנועה שלנו יזמה הצעת חוק "חלופות מדיניות תחילה", חוק שיחייב את מקבלי ההחלטות בשיגרה ובחרום לבחון

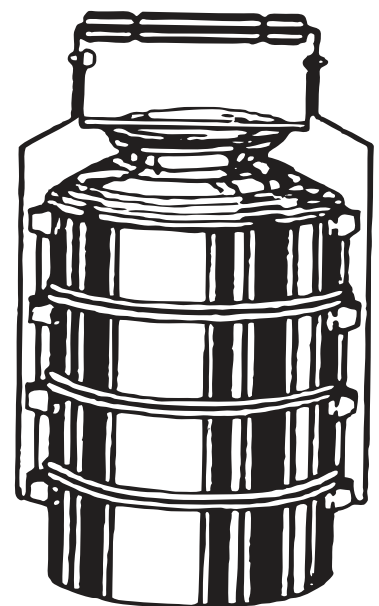

מאוזר הסלנג הקיבוצי של פעם

30 ביטויים, מושגים ומנהגים מהווי הקיבוץ של הנאה הקודמת של ראיון אותם

1. אפשר לקבל את ה"במקום" למנה העיקרית?
 2. תעביר את ה"כולבוניק" או ה"ציבורית" לזרוק את השאריות.
 3. נו "ילד" השעה כבר שמונה, הולכים "להשכבה" בבית הילדים.
 4. בארבע אחה"צ אחרי "ההקמה" הולכים ל"חדר" של ההורים לתה ו"עוגית" של ארבע.
 5. הבאת את כל ה"פרודוקטים" לטיול? לא שכחת כלום?
 6. היום יש "משה בתיבה"! (בקיבוצים אחרים: "נקניקיה בפיג'מה")
 7. ב"אספקה קטנה" במחסן המשותף, ב"חלוקה" אין סיגריות דובק ונובלס. נשארו רק אסקוט ונלסון.. (הפך לכלבו או למרכולית, ולימים- כלבולית).
 8. עתיק: זה לא היה ממש כיף להיות "פרימוס" שלישי אצלם. הנחירות, הגניחות...
 9. מה הבאת היום ל"חדר" מחדרוכל מארוחת הערב ב"סיר המעלות"? ב"מנשקה"? ב"שלישיה"? (מנשא הסירים המשולש למרק, מנה עיקרית ותוספות. בכל קיבוץ נקרא אחרת).
 10. נמאס לי להיות ה"פקק" בסידור עבודה של הסדרן.
 11. בקיבוץ של פעם הייתי "גד"שניק" גאה ב"פלחה".
 12. ההורים טענו שב"שעת האהבה" הם הביאו לי שוקולד שוויצרי.
13. "עוזב קיבוץ". בוגד ונוטש את קבוצת העלית של פעם, מגשים את עצמו של היום.
 14. ה"שמוצניקים" האלו מה"מוסד" הולכים עם האף למעלה
 15. רק אבא שלי יודע לעשות "אבירים" כמו שצריך בשבת בבוקר ב"בית הילדים". חלה מטוגנת בחלב וביצה. בסוכר או במלח?
 16. אני לא ממש מצליח להתעורר בשבת ל"גיוסים" במטע
 17. ב"דירת הנופש" בנתניה ההורים לקחו חופש מהקיבוץ ומהילדים, (שהתארחו במשפחות אחרות).
 18. פריצה לילית למחסן ה"אקונומיה" במטבח או לסיר הצ'ולנט היא התחביב המועדף עלינו בכיתה. למגינת ליבו של האקונום..
 19. הוא היה ה"בויניק" של הקיבוץ 30 שנה.
 20. "סיביר"- המקרר הקטן שהגיע לחדרי החברים והחליף את מקרר הקרח.
 21. נראה ש"שומרת הלילה" סגרה את האינטרקום והלכה לישון. בוכים בכיתה איילות ואף אחד לא בא.
 22. ב"מחסן הבגדים" מתנהלת ביד רמה כל הרכילות הגועשת של המשק.
 23. "תוספת"- אוכל שקבלו הילדים הרזים כדי שייגדלו.
 24. "כביסת חיילים". תורנות כביסה בסופי שבוע לחיילים בחופשות.
 25. "מבצע סבתא", סרט פולחן מ-1999 שצולם בקיבוץ יקום.
 26. "במב"ח". בן משק בשנת חופש, שעובד בקיבוץ אחר בדרך כלל כדי לממן טיול וכדומה.
 27. "המתנדבים" הביאו רוח חופש ותרבויות אחרות לקיבוצים הסגורים, והפיצו אהבת ישראל בעולם. רבים מהם ראו בתקופה זו אחת החוויות היפות בחייהם.
 28. החבר איקס הוא "פרויט". לא אוהב לעבוד קשה ומנצל לרעה רכוש משותף.
 29. "קבלת שבת". טקס חילוני קצר בימי שישי בחדר האוכל. הדלקת נרות, יין, חלה, שירים והקראת טקסים רלוונטיים.
 30. אין כמו "ברז הסודה" שבחדר האוכל.

אסף וקובל: יאיר נהר
חוקר הקבוצה "דברים שקיבוצניקים יודעים"

אם מה נסגר
בסוף?.. מ' און?
"סיר המעלות"??
"מנשקה"??
"שלישיה"??

שחררו את פרייטני!

ולשתף את סיפורה עם העולם. אביה הוא האפוטרופוס שלה מאז 2008, כלומר כמעט 13 שנים. הוא טען שאין ביכולתה להיות אחראית על עצמה. גם היום, ברייטני מודה שהיא צריכה עזרה, אך לא אפוטרופוס, ובעיקר לא את אביה.

כיום, ספירס כמעט בת 40 - אבל אין לה גישה להון שלה שעבורו עבדה מאז שהייתה בת 12, היא לא יכולה לצאת מביתה או להתקשר לחברה מבלי לקבל את אישורו, אביה וחברת התקליטים מקבלים את כל ההחלטות המוזיקליות ושולטים בקריירה שלה. "שיקרתי לכם", היא מעידה בבית המשפט, "סיפרתי לעולם שאני בסדר, שאני שמחה. עכשיו אני מספרת את האמת." פרט נוסף שברייטני חשפה, הוא שהכניסו לגופה התקן תוך רחמי בלי הסכמתה, אשר ימנע ממנה להביא ילדים עם בן זוגה הנוכחי סאם אשגרי.

מאז ומתמיד ספירס קיבלה יחס סקסיסטי, גברים הרשו לעצמם להתנהג בצורה מסוימת כלפיה, לשאול שאלות לא במקום ולבקר אותה. היא תמיד דיברה על העובדה שגברים יכולים להתנהג בצורה מסוימת - הם כוכבים, אבל אם נשים מתנהגות כך - הן פרוצות. למשל בראיון ב-1999, היא נשאלה לגבי היותה סמל סקס, ברייטני הגיבה "אני אוהבת את להקת NSYNC ואת הבאקסטריק בויו, הם יכולים להתנשק עם המיקרופון ולעשות דברים מיניים על הבמה וזה יהיה בסדר אבל ברגע שאני עם חולצה שחושפת את הבטן שלי בסרטון של 'בייבי'... יודע למה אני מתכוונת?"

היה סוג של דיסוננס בכוכבת הפופ הצעירה. מצד אחד הסתכלו אליה כילדה תמימה וטהורה, מהצד השני 'סמל מין פרובוקטיבי'. היא הייתה מצד אחד בובה שנשלטת בחוטים של הממונים עליה, מהצד השני דיווה שתלטנית. אבל אף אחד מה"צדדים" הללו לא היה בסדר, לא משנה מה עשתה, תמיד הביקורת הציבורית הייתה נוקבת. נרטיב קבוע בחיה הציבוריים של ספירס היה האובססיביות של הפאפאראצי והמדיה, כל תמונה של ברייטני הייתה שווה אלפי דולרים - היו פעמים שהצלמים היו אלימים אחד כלפי השני, המלחמה על התמונה המושלמת.

בטור הנוכחי אדבר על ברייטני ספירס, תרבות הפופ וטיפה פמיניזם.

אז מה זו 'תרבות הפופ'? המונח כולל שלל פעילויות תרבותיות ואמנותיות בחברה המודרנית, כגון קולנוע, טלוויזיה, מוזיקה, אופנה ועוד. התרבות עצמה היא סובייקטיבית לחלוטין, וכל אחד יכול לשייך אליה את העולם האישי שלו. למשל, עבור חלק מהאנשים, המלכה אליזבת' היא דמות פוליטית וממלכתית; אך כאשר היא משויכת לתרבות הפופ, היא דמות משפיענית עם יותר רבדים - אישה חזקה שיושבת בחדרי מקבלי ההחלטות עם כוח וירטואלי עצום והשפעה שלא ניתנת לספק. תרבות הפופ תמיד מחפשת את מה שמעבר, את הצדדים שהאדם לא מראה בדרך כלל.

לרוב, אנשים מזלזלים באהבתי לתרבות הפופ, מתוך המחשבה שהיא דבר רדוד - שמדובר בתרבות זולה, צרכנית, פרובוקטיבית ובלי ערך מוסף. והמחשבות האלה הן לגיטימיות לחלוטין. דעתי היא שמעבר לזה שתרבות הפופ היא דבר כיפי, אפילו מצחיק - היא מעבירה ביקורת בדרך עקיפה ומראה לנו אספקטים וסממנים שקיימים בחברה שלנו - באופן יותר בוטה. אנחנו כחברה בוחרים להתייחס אל האנשים המיוחסים לתרבות הפופ באופן רדוד, הם קולטים את ההתייחסות הזאת, וחושבים שכך החברה מצפה מהם להתנהג.

ועכשיו, אדבר על ברייטני. ברייטני לין ספירס היא זמרת וכוכבת פופ שפרצה בשנת 1999, היא אחת מהאמנים הנמכרים ביותר בעולם, ובזכות זה כונתה בשם "נסיכת הפופ". גם היום, 22 שנים לאחר פריצתה המוזיקלית, ברייטני מושמעת בקביעות בתחנות הרדיו, עם 23 מיליון שומעים חודשיים (!) בפלטפורמות ההשמעה ומיליוני צפיות ביוטיוב. קצת בשביל לסבר את האוזן, שוויה של ספירס מוערך ב- 60 מיליון דולר.

לאחרונה, תנועת "פרי ברייטני" (free Britney) עולה הרבה לכותרות, זו תנועה שמטרתה לשחרר את ברייטני משליטת החוקית של אביה. היא התפוצצה בכלי התקשורת בגלל העדות המצמררת של ספירס בבית המשפט לפני מספר שבועות. לעדות שלה היו שתי מטרות; לבטל את סטטוס האפוטרופוס של אביה

.....
**מאז ומתמיד ספירס קיבלה יחס
סקסיסטי, גברים הרשו לעצמם
להתנהג בצורה מסוימת כלפיה,
לשאול שאלות לא במקום
ולבקר אותה. היא תמיד דיברה
על העובדה שגברים יכולים
להתנהג בצורה מסוימת -
הם כוכבים, אבל אם נשים
מתנהגות כך - הן פרוצות.**
.....

בוטה את החברה שלנו, והכי חשוב- לדעת שבכל אדם יש מעבר למה שרואים על פני השטח.

אבל החדשות הטובות הן, שדברים משתנים. ב-12.8 הודיע אביה של ספירס כי החליט לפרוש מתפקידו כמנהל עסקיה ורכושה של בתו, עוד צעד משמעותי בתהליך שמטרתו - לשחרר את בריטני.

מיה צדוק

ב-2004, בריטני התחתנה עם הרקדן קווין פדרליין והביאה שני ילדים לעולם. ובאופן כמעט אוטומטי, הוצמדה לבריטני התווית "אמא רעה". כשהשניים התגרשו ב-2007, החלו קרבות משפטיים על המשמורת לילדים. השנאה הציבורית, האובססיביות של הפאפרצי והקרבות עם הבעל לשעבר דחפו את בריטני אל המשבר המפורסם, היא גילחה את הראש ותקפה מכוניות של פאפרצי. היא אושפזה בכפיה ושם למעשה קיבל אביה את השליטה על חייה.

רוב האנשים שדיברתי איתם על הנושא בימים האחרונים הופתעו, לא עלתה להם בראש המחשבה שיש מעבר לכוכבת הפופ שכולם מכירים.

הסיטואציה של בריטני מיוחדת אבל לא יחידה, היא מכילה המון סוגים של התנהגויות שנשים עוברות; אלימות כלכלית, אלימות במשפחה (פיזית או מילולית) או כפייה מכל סוג. אבל היא לא מביעה רק מצבי קיצון, נשים שרוכשות כינויים שונים בגלל מעשים שאם גברים היו עושים- היו קוראים להם "גברים", זה גם חלק גדול מהסיפור של בריטני. אסור לנו להתחיל לדבר על זה רק כשקורים דברים קיצוניים, זה מתחיל מכוכבת פופ ומגיע לחדרי מקבלי ההחלטות, לספורט ולחיי היום-היום. כאמור תפקידה של תרבות הפופ הוא לשקף בצורה

פִּתְאוּם קָם אָדָם בִּבְקָר וּמִרְגִּישׁ כִּי הוּא עִם... וְנַעֲלָם

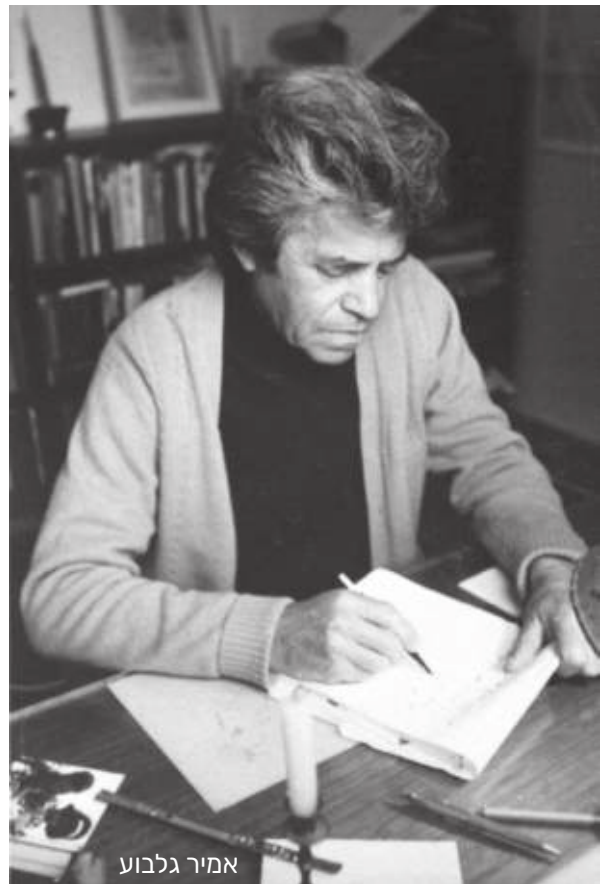
בחורף של שנת 1937, בחור בן 20 בשם ברל פלדמן, יצא מביתו שבאוקראינה למסע חשאי לארץ ישראל. את דבר עלייתו הסתיר מהוריו מחשש שהמהלך יטורף. בדרכו לארץ, השליך מסיפון האונייה את עברו הגלותי ואימץ את השם אמיר גלבע. בילדותו למד באווירה חסידיית והמורה-רב היה מצייר לתלמידיו בצבעי גיר את נופי ארץ ישראל מסיפורי התנ"ך. יתכן שציור רכס הרי הגלבוע הצית את דמיונו של הילד באופן מיוחד.

מיד עם הגעתו, יצא גלבע לתור את הארץ ולאמת את כל אותם סיפורים וציורים שספג בילדותו, וכך הוא מספר: "חולקנו לקבוצות ונשלחנו לקיבוצים שונים בארץ. אולם עוד בו ביום נעלמתי מן הקיבוץ ובמשך כמה שבועות עברתי ברגל כמעט בכל דרכי הארץ, מזהה את המקומות מבלי לשאול איש, ובליבי ודאות שאמנם כן הוא".

עם משפחתו שנותרה באוקראינה, שמר גלבע על קשר של מכתבים. אות החיים האחרון נשלח אליו ב-16 לאפריל 1941. במכתב קורע לב הוא מתוודע לראשונה לגודל מצוקתם ומבין שמשפחתו נקלעה לאין מוצא. בשולי המכתב הוא כותב בתגובה: "בוכה אני, ובוכה בפעם הראשונה על הפעם ההיא האחרונה כשהלכתי מכס ורימיתי אתכם ואני רוצה ומוכרח להאמין שאתם יחידיי, אהוביי, חייבים לחיות, לחיות, לחיות. כבר הרבה זמן שלא בכיתי. הרבה זמן לא בכיתי. עכשיו אני בוכה". כשנה לאחר מכן, נספתה כל משפחתו בשואה.

גלבע היה אמנם אדם חילוני אך שירתו טבולה באלמנטים רליגיוזיים ונשענת בחלקה על מקורות חסידיים-קבליים. על אף הצער, דאגות הפרנסה, החרדות והאובדן, שירים רבים שלו מתארים שמחה גדולה אפופת אווירת חג מקודשת. שירי הודיה. כזה הוא השיר 'גְּדוּלִים מְעֵשִׂי אֱלֹהֵי שֵׁנֶכְתֵּב כִּכְל הַנְּרָאָה, ביום נישואיו בשנת 1952. האותיות הראשונות של כל משפט (אקרוסטיכון) יוצרות את שם ארוסתו - גבריאלה.

הדובר בשיר 'גְּדוּלִים מְעֵשִׂי אֱלֹהֵי חוּוה פֶּרֶץ של שמחה לאחר תקופה ארוכה של קושי גדול ומבקש לצאת מעצמו אל עבר ישות חיצונית וגדולה ממנו, ולהודות לה. אלא שכאדם חילוני, אין בפיו תפילה סדורה ולכן הוא מגייס רסיסי זיכרונות שנחרטו בו בימי נעוריו, מהמסורת היהודית ומהמקרא.

אמיר גלבוע

פתאום קם אדם בבקר ומרגיש כי הוא עם

שנה לאחר מכן, ב 1953, מפרסם גלבע את 'שיר בבקר בבקר', הפותח במילים הידועות: "פתאום קם אדם בבקר ומרגיש כי הוא עם ומתחיל ללכת / ולכל הנפגש בדרכו קורא הוא שלום. / דגנים עולים מול פניו מביין תריצי המדרכת / וניחוחות לראשו מדיפים עצי אדרכת". זהו שירו הפופולרי ביותר, בזכות הביצוע המפורסם של שלמה ארצי, עשרים שנה מאוחר יותר, בפסטיבל הזמר של 1973. על פי הפרשנות המקובלת, זהו שיר הלל לתקומת העם היהודי ולנס קיבוץ הגליות.

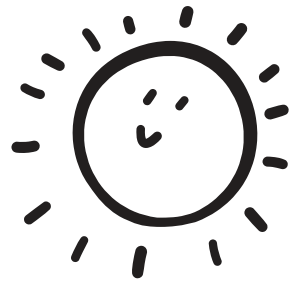
יחד עם זאת, יש הגורסים שהשיר הופקע מהקונטקסט המאוד אישי לטובת פרשנות קולקטיבית, מטעמים לאומיים. לטענתם, זהו עוד שיר כלולות שחיבר גלבע לקראת יום נישואיו. האם כשגלבע כותב בהמשך השיר "הטללים רוססים וְהָרִים רְבּוּא קַנְנִים - הֵם יוֹלִידוּ חֶפֶת־שֶׁמֶשׁ / לְכָל־לוֹתֵיו", כוונתו לחופת הארץ או לחופתו הקטנה עם אהובתו?

(אבי אלון, "אל תוך השיר")

הוא מבקש להודות לאלוהיו על כך שליווה אותו וסימן עבורו את הדרך אל עבר ימים טובים יותר: "הוא בא עמי / בְּכָל הַמּוֹרָאוֹת וּבְכָל תְּאֵי הַכְּפִי. / רוֹאֶה עִמִּי בַּתּוֹגוֹת וּבוֹטֵחַ בְּשִׁמְחָתִי". שורה זו מתכתבת עם מזמור צ"א בתהילים: "יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֶנְכִי כְּצֶרֶה אֲשַׁבֵּיעֵהוּ וְאֶרְאֶהוּ בְּיִשׁוּעָתִי". בהמשך השיר של גלבע, כשהדובר שב ומהלל את אלוהיו: "גְּדוֹלִים מַעֲשֵׂי אֱלֹהֵי לְמַן יוֹם בּוֹ הִפְרָתִיהוּ. אוֹדֶה, אֱלֹהֵי" הוא נשען ככל הנראה על מזמור קי"א בתהילים: "הִלְלוּיָהּ אוֹדָה ה' בְּכָל לְבָב".

יחד עם זאת, מתחת לקול הבוטח והנרגש של הדובר המאושר ניתן להבחין גם בחשש גדול שהשמחה תגמר ופצעים שהחלו להגליד יפתחו שוב. לכן הוא נאחז באמונה שאם יבטח באלוהיו, תהיה השמחה נחלתו "אל תמיד". יש הטוענים שבאופן תת מודע מביע הדובר משאלת מוות כמוסה שהרי רק העולם הבא הוא עולם שכולו טוב ושמחה בלתי פוסקת. רמזים לכך אפשר למצוא בביטוי המלנכולי המסיים את השיר: "יורדה עלי".

מלך טוב והרכה כריאות
לידי שנת 1931: איתן בן סאל,
בטי אדלו וזכי כהן
שחאו השנה 90 שנה!

צילום: איה פלד

ברכות ואיחולים

מזל טוב לחן ורועי להולדת הבת
נכדה לתלמה ואסא

צרור ברכות חמות לכל המשפחה

מזל טוב לליעד ואלירם להולדת הבן
נכד לאבי ואילת

צרור ברכות חמות לכל המשפחה

מזל טוב לחגית וטל להולדת הבת
אחות לדורי, נכדה למלכה ואבינועם

צרור ברכות חמות לכל המשפחה

מזל טוב למשה טליאס להולדת הנכדה
בת לרותם ויוני

צרור ברכות חמות לכל המשפחה

עובר ושב

ברכות לכל הנקלטים שמתחילים את מסלול הקליטה במעברות:

רענן לייפניק
של שירה שלג

אבישי אמר
של הדס טחנאי

אורן צפתי
של אולגה צ'ופנס

גולן גלזר
בן זוגה של בר וולף

נטלי בן שאול
של ניתאי בן שאול

יובל בדולח
של ענבל מוגילבסקי

טל כהן
סיים מסלול צעירים
והודיע על עזיבת
הקיבוץ

מירב יער
מסיימת עצמאות
כלכלית ומתחילה את
לימודיה כסטודנטית

עינב דניאלס
התגייס לצה"ל

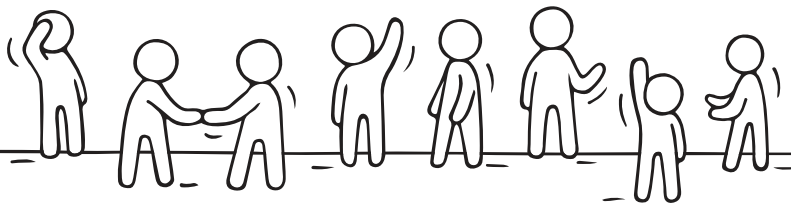
מאיה חפר
סיימה שנת שירות והתגייסה לצה"ל

ירדן אליאב
סיימה מסלול צעירים
והודיעה על עזיבת
הקיבוץ

נועה יפה
יצאה לשנת שירות

שמחה לביא
(מתארכת אצל דפנה ושחף עקביא)
סיימה את השירות הסדיר כחיילת
בודדת בקיבוץ ונשארת כתושבת
בצבא קבע

אור שמעוני
סיימה את שנת
השירות (י"ג)

כהצ'חה לכ'וס!

הנה היתה

זאים הנם!